PÍSECKÝ SVĚT

12/ 2022 17. června – 6. července

Distribuováno 6000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí ZDARMA

DVA ROZHOVORY se dvěma skvělými českými herečkami:
Saša Myšková a Simona Babčáková

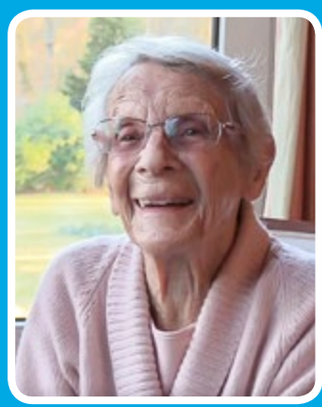

KELTOVÉ OBSADILI
Prácheňské muzeum

DUHOVÉ DIVADLO 2022
Představení waldorfských školáků z celé republiky rozesmála a rozzářila Písek

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. VYNIKNĚTE mezi čtivými články a PODPOŘTE INZERCÍ občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), *inzerce@piseckysvet.cz*

PÍSECKÝ SVĚT

– ceník inzerce od 1. 1. 2022

- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
- vychází každý druhý čtvrtek, náklad 6000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA v Písku a okolí, od Čimelic a Mirotic po Protivín, Záhoří, Putim
- v elektronické podobě volně dostupný on-line, archivovaný na ***www.piseckysvet.cz***
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátci DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE:

základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **200-300,-** řádkový inzerát v rámečku
- **650,-** 1/16 strany = **6,5 x 4,7 cm** („vizitka“)
- **1200,-** 1/8 strany = **6,5 x 10** cm nebo **10 x 6,5** cm nebo **13,5 x 4,2** cm
- **2050,-** čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = **13,5 x 9,7** cm nebo **10 x 13 cm**
- **2700,-** třetina = **6,5 x 26,5 cm** (celý 1 sloupec) nebo **20,4 x 8,5 cm** (celý podval)
- **3800,-** půlstrana na šířku n. na výšku = **20,4 x 13 cm**, **10 x 26,5 cm** nebo **13,5 x 20 cm**
- **6900,-** celá strana = **20,4 x 26,5 cm**

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): dle náročnosti **300 – 1500,- Kč.**

SLEVY: opakování **3 x = sleva 10 %;** pro dlouhodobé inzerenty individuální slevy.

- **Neziskovým organizacím, školám atd. poskytujeme 50 % slevu, příp. slevu podle smlouvy**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU:

- ***v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.***
- **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK**: 550,- / jednorázové publikování + sdílení na FB

KONTAKT:

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. **607 777 993**
(i SMS, ozveme se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT
svobodný prostor pro vaše názory
WWW.PISECKYSVET.CZ

MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI – mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – POMOZTE udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz!*

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vašim názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

PIŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na ***www.piseckysvet.cz.***

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjdou **ve čtvrtek 7. července – prázdninové dvojčíslo – a pak až ve čtvrtek 11. srpna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.**

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT
Číslo 12/2022, redakční uzávěrka: 15. 6. 2022
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519
Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**,
IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.
Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*,
e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*,
e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*
Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993
Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2022

TANEČNÍ SKUPINA T-DANCE A JEJÍ PŘEDSTAVENÍ PLANETA – jeden z nejúspěšnějších bodů programu letošní městské slavnosti Dotkni se Písku. ***Foto Martin Zborník.***

106 UKRAJINSKÝCH ŽÁKŮ je nyní na základních školách zřizovaných městem Písek. Až na několik výjimek se jedná o válečné uprchlíky. Nejvíce ukrajinských dětí chodí na ZŠ J. Husa, E. Beneše a T. G. Masaryka. *„Podle ředitelů škol proběhla integrace ukrajinských žáků bez větších problémů. České děti nové spolužáky velmi dobře přijaly a snaží se jim pomáhat,“* uvedla vedoucí odboru školství Marie Cibulková.

PROJEKT DEKATON: Deka pro Athelas zaznamenal obrovský úspěch. Prodejem částí deky a dražbou šesti nejzajímavějších částí se podařilo získat pro Athelas 382 871 Kč – a navíc je deka, která pokryla obě zábradlí Kamenného mostu, zapsána do České knihy rekordů. Jeden originální díl deky s logem Písku darovaly organizátorky akce také městu Písek.

O stavění mostů

Za pár dnů jsou tu prázdniny, léto, volající dálky plné svobody a dobrodružství… – jásají srdce žáků, studentů, ale také kantorů. Doufáme všichni, že se nám je podaří prožít pokud možno poklidně a bez dalších katastrofických zvratů, jichž jsme si v uplynulých dvou letech prožili už příliš.

Velmi ráda plním slib z minulého čísla – přinášíme moudrá slova Paní herečky, režisérky – a zároveň také nadšené učitelky mladých herců – Saši Myškové, která v neuvěřitelné kondici oslavila teď na jaře sté narozeniny. Měla jsem tu čest účastnit se projektu, při němž se tato dáma setkala se skupinkou dospívajících dívek, zkoušejících si roli rozhlasových novinářek. Bylo to setkání, které si určitě všichni poneseme dalším životem jako nezapomenutelný zážitek. Deváťačky byly ohromeny vitalitou a noblesou dámy, s níž mohly vést dlouhý rozhovor, a ona jim to vracela živým zájmem o jejich názory, životní plány a touhy. Kéž by se častěji dařilo navazovat takovéto živé mosty mezi generacemi.

Stejně cennou zkušenost ze setkání s originální herečkou si ovšem odnesli také účastníci waldorfské přehlídky Duhové divadlo, kterou svým jménem a osobní přítomností zaštítila druhá dáma tohoto čísla, tentokrát herečka na vrcholu kariéry – Simona Babčáková. I její odpovědi na zvídavé dotazy dospívajících v přeplněném hledišti píseckého divadla byly naplněné moudrostí, nadhledem, pochopením pro mladé a neopakovatelným humorem.

Zajímavých textů si v tomto čísle najdete mnohem více. A mně nezbývá než znovu poděkovat všem, kteří náš neziskový projekt podporují a umožňují vydávání těchto novin.

POZOR: příští číslo Píseckého světa vyjde až ve čtvrtek 7. července a bude to rozsáhlejší prázdninové dvojčíslo. Pak plánujeme měsíční letní přestávku.

ZDENKA JELENOVÁ

Třicetiny Městské policie Písek

Městská policie funguje v Písku už třicet let. Tehdy začínala v jedné služebně a měla deset zaměstnanců, v současnosti jich má na 40 a využívá celý objekt v Komenského ulici.

Během prvních let své činnosti strážníci řešili několik set událostí ročně, v současnosti to je už kolem 20 000. *„Role městské policie není jednoduchá, protože stále přibývají nové úkoly, které musí plnit. Veřejností nebývá mnohdy dobře vnímána, přitom bez její každodenní práce si Písek už nedokážeme představit. Je jeho důležitou součástí,“* řekla starostka města Eva Vanžurová na slavnostním setkání k 30. výročí založení Městské policie Písek.

Místostarosta Ondřej Veselý zmínil, že městská policie v Písku významně doplňuje Policii ČR: *„Písek patří k nejbezpečnějším městům v České republice, lví podíl na tom má právě naše městská policie,“* zdůraznil a dodal, že je městská policie nedílnou součástí bezpečnostní politiky Písku.

Městská policie prošla za 30 let významným vývojem, zvládla výzvy v podobě ničivých povodní v roce 2002 i období lockdownů zavedených kvůli epidemii koronaviru v předchozích dvou letech, kdy dohlížela na dodržování vládních opatření. *„Řada událostí ukázala, že práce městské policie má smysl a její existence je důležitá pro zabezpečení místního pořádku,“* podotkl **velitel písecké městské policie Martin Macháček.** Uvedl také, že město a městská policie jsou dobrými partnery.

To dokládá nejen to, že město pro strážníky nakoupilo nová auta, obnovuje IT technologie, ale připravilo také plán na vybudování nového sídla městské policie v budově bývalé knihovny, který posvětilo zastupitelstvo.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, tisková mluvčí

Babičko a dědo, jdeme k vám na návštěvu!

U příležitosti našeho výročí vás srdečně zveme na ZAHRADNÍ SLAVNOST s programem pro celou rodinu:
Kapela Napořád
Taneční skupina Luisina
Písecké mažoretky
Bábiny di Putim
Kamarádi z Pískoviště
Zábavné hry a soutěže pro děti
Malování na obličej
Dobré jídlo a pit
Vstupné ZDARMA

Sobota 25. června
od 14:00 hodin
(předpokládaný konec v 18:00 hodin)
Zahrada domova pro seniory – domovinka na Jiráskově nábřeží 2443 Písek

Těšíme se na vás!

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Pomoc má mnoho tváří

Zprávičky z Písku a okolí

Revitalizace historického centra Písku

Na úřední desce města naleznete veřejnou vyhlášku se sdělením „seznámení s podklady rozhodnutí o vydání rozhodnutí o umístění stavby Revitalizace historického centra města Písek, Velké a Alšovo náměstí.“ Odbor regionálního rozvoje Městského úřadu Milevsko jako příslušný správní orgán sděluje účastníkům řízení, že se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí v řízení. Do podkladů rozhodnutí je možné nahlédnout u Odboru regionálního rozvoje Městského úřadu Milevsko v úřední dny (po 8:00 – 17:00, st 8:00 – 17:00, pá 8:00 – 13:00). Celé znění tohoto dokumentu nalezne na webu města nebo pomocí tohoto odkazu: ***https://1url.cz/ErewP.*** Po uplynutí 15 dnů ode dne doručení tohoto sdělení správní orgán ve věci rozhodne.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

LiStOVáNí: FAKE NEWS CHALLENGE – 28. června ve Sladovně

Oblíbený cyklus scénických čtení, který představuje zábavnou divadelní formou knihy na jevišti, zavítá v červnu do písecké Sladovny. Diváky nečeká statické čtení oblíbených pasáží, ale dýchající představení s rekvizitami, kostýmy, hudbou, začátkem a koncem. **V úterý 28. června od 17 hodin** se Alan Novotný a Jiří Ressler spolu s diváky ponoří do tématu fake news neboli dezinformací. Doba covidová, válka na Ukrajině, konspirační teorie, hybridní válka! Média, politici, sociální sítě – ze všech těchto zdrojů se na nás neustále valí dohady o tom, kdo, jak a proč se nás snaží dezinformovat. Co ale často opakovaná spojení fake news, dezinformace a alternativní fakta zahrnují? Jedná se o fenomén posledních let, nebo jsou tu s námi, šikovně skryté, už dlouhá staletí? Jak je možné, že fungují? Kdo a proč je vypouští? A co je hlavní, jak se proti nim můžeme bránit? LiStOVáNí přináší na jeviště opět další vysoce aktuální vědecko-naučný text podaný vtipnou, neotřelou scénickou formou. Vstupenky jsou k dispozici na webu a recepci Sladovny. Cena v předprodeji: 140 Kč, na místě: 170 Kč.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ

V MŠ Sluníčko se budou rekonstruovat dvě třídy pro ukrajinské předškoláky

Ve volném objektu Mateřské školy Sluníčko vzniknou dvě třídy pro adaptační skupiny určené dětem ukrajinských uprchlíků v předškolním věku. Během července a srpna budou zrekonstruovány dvě třídy, sociální zařízení a nezbytné zázemí pro personál. Počítá se také s vestavbou kuchyňky a šaten, rekonstrukcí rozvodů vody, kanalizace, topení a elektroinstalace. *„Příprava prostor pro adaptační skupiny bude stát 1,4 milionu korun bez daně, v ceně není zahrnuto vnitřní vybavení. Věříme, že firmy i v této složité době vše stihnou dokončit v průběhu hlavních prázdnin,“* řekla **vedoucí odboru školství a kultury Marie Cibulková.** Město Písek zajišťuje od března provoz adaptačních skupin pro děti ukrajinských uprchlíků v pavilonu družin v ZŠ T. G. Masaryka, což značně omezuje provoz školní družiny. Adaptační skupiny nyní navštěvují více než tři desítky ukrajinských předškolních dětí. ***-MÚ-***

Ad bazén a vodní hřiště na Husově nám.

Eva Staňková, Smrkovice: Hlasovala bych pro to, aby se dle potřeby upravil stávající bazén a aby naši radní začali myslet hlavou, a ne něčím jiným. K instalaci vodního hracího prvku s pumpou na Husově náměstí bych chtěla dodat, že to považujiza nesmysl a za plýtvání penězi. Jestlipak si naši zastupitelé uvědomují, že to nejsou jejich peníze?

INZERCE

My, my nebozí zastupitelé… aneb K anabázi s bazénem

Zasedání zastupitelstva města jsou někdy zajímavá třeba tím, jak se v rozmezí několika minut nebo hodin dokáží naši zvolení rozhodovat v podobné věci diametrálně odlišně a nebojí se vyslovit odůvodnění. V květnu zastupitelé projednávali v bodě 6) Schválení zadávací dokumentace – vyhrazení práva zastupitelstva města. Samozřejmě, že se jednalo o zadávací dokumentaci ke stavbě nového bazénu.

Zadávací dokumentaci schvaluje rada města, ale zákon nevylučuje, aby si převzali zastupitelé tuto kompetenci. Není potřeba připomínat anabázi bazénu a v odkazu najdete celé znění tohoto návrhu: ***https://1url.cz/prev5***. Myslím, že návrh má své opodstatnění, protože zodpovědnost za veškeré dění kolem bazénu nese celé zastupitelstvo, a to i za rozhodnutí rady města. Dnes se hovoří o investici města do stavby za půl miliardy korun – proč by se i na schvalovacím procesu nemohli podílet všichni zastupitelé? Čekala jsem k tomuto bodu bohatší diskuzi, nečekala jsem „urážení“ zastupitelů.

Rozjezd diskuze byl mírný, napřed zazněla obava, aby zastupitelé nechtěli na zasedáních sami tu dokumentaci tvořit a u jednotlivých nastavení jejích parametrů nechtěli sami určovat detaily a aby se schválením tohoto bodu zastupitelé nezačali těšit, že si při projednání dokumentu budou moci zařádit. Následoval dotaz, jak chtějí zastupitelé dokumentaci kontrolovat, když všechny svazky mají metr dvacet na délku! Představa, že funkce radního postačuje na posouzení dokumentů v délce metr dvacet, kdežto funkce obyčejného zastupitele na tuhle délku dokumentů nemá, byla v tu chvíli úsměvná. Ale začalo přituhovat a zazněla jedna z nejlepší vět z celé diskuze, slovy místostarostky města: ***„Kdo bude případně hradit tu sumu o kterou se opět, o to zdržení, navýší ta cena bazénu?“*** Aha, najednou je sháňka po pachateli navýšených výdajů, a doteď to jsou jako oprávněné výdaje? A navíc, dotaz ze strany zadavatelky několika šuplíkových studií za statisíce?

Po povodních zastupitelé města rozhodli, že se bazén neopraví, ale stvořili přestavbu na akvapark. Následovala nevůle lidí s projektem vedení města, ta přešla ve vypsání referenda, které zhatilo plány akvaparku pod hradbami. Referendum zavázalo vedení města ke stavbě bazénu jinde, na místě, které vytipuje město. Na základě městem vypsané ankety lidé rozhodovali o umístění bazénu a z nabídky města vybrali kasárna! Na kasárna byly zhotoveny studie s bazénem a tehdy plánovanou sportovní halou a co udělalo vedení města? Na vůli lidí se vykašlalo a zvolilo místo pro bazén pod lesárnou. A ptal se tehdy někdo, kdo tohle všechno zaplatí? Ptal se někdo po penězích, když bylo poprvé zrušeno výběrové řízení na místo pod lesárnou? Město sice za tu dobu prošlo výměnou zastupitelů, ale u bazénu se nám kupodivu točí stále stejná jména, takže případné plátce těch nákladů by bylo možné i jmenovat!

Kdyby byla vedením města vůle občanů respektována, bazén už stojí. Jenže vedení města se rozhodlo pro vlastní variantu (kašleme na lidi, co si nás volí), za kterou stojí vždy pouze těsná většina a tím se děje to, že pro těsnou většinu hlasují i ti, kteří nejsou názorově stabilní. Kvůli těmto „nestabilním“ radním a zastupitelům se „vyhazují“ peníze z rozpočtu města.

Starostka uvedla, že to zaplatí město. Na dotaz zastupitele Martina Brože, kolik peněz leží za studie v šuplíkách, zaznělo, že snad takové studie nejsou, a tak uvedl konkrétní zmařenou studii haly pod lesárnou a jestli to někdo platil. Odpověď nezazněla. Navíc celý tento dotaz pana Brože není uveden v zápisu ze zasedání. Že se to stalo, najdete jedině na videozáznamu (viz web města).

Diskuze jede dál, od **zastupitele Michala Čapka** zazní: *„…si nedovedu představit, co jako my, my nebozí zastupitelé, s tímhlectím souborem jako máme dělat? … co jako máme dělat, jak říká paní místostarostka, je to krajně nestandardní, já jsem se pokoušel dohledat, jestli někde schvaluje zastupitelstvo zadávací dokumentaci, a omlouvám se, nedohledal jsem to.“*

Tak jistě, na konci volebního období nebozí zastupitelé odhalují zákeřnosti jejich funkcí v tom, že by snad měli studovat nějaké materiály k věcem, o kterých hlasují a rozhodují! A nebozí zastupitelé spoléhají na to, že za ně tuhle práci udělají radní a s tím souborem si poradí?

K tomuto příspěvku připojila starostka města technický dotaz na navrhovatele k vypořádávání připomínek do řízení, zda se k vypořádání dotazů bude scházet zastupitelstvo. Navrhovatel odvětil v tom smyslu, že když proces ohledně zadávací dokumentace zvládnou radní města, proč by jej nezvládli i zastupitelé. Po této odpovědi následovali nepodstatné příspěvky diskuze, až na ten poslední. Diskuzi otevíral a uzavíral **Jiří Hořánek**, zde uvedu důležitou pasáž: *„Já si myslím, že kolega Soumar má pravdu. Jestliže to schvaluje dneska devět komunálních politiků v radě, nebo to má schválit 27 komunálních politiků v zastupitelstvu, tak to, že zastupitelstvo je veřejné, kdežto rada je neveřejná – nikoli tajná – je jediný rozdíl. A jinak při vší úctě ke všem členům vedení města, jejich odbornost je plus mínus stejná jako odbornost ostatních zastupitelů… takže já z hlediska odbornosti s tím nemám problém, jestli to je devět nebo dvacet sedm, a umíme to udělat i tak, že těch 27 zastupitelů bude mít materiál, který prostě nebude na webových stránkách města veřejně k dispozici všem případným škarohlídům, kteří by chtěli narušit soutěž. To znamená, poznámka ještě, jestli jsme schválili, že 23. září bude referendum o zrušení starého referenda, tak jsme ale, domnívám se, neschválili, že by se stopla příprava bazénu pod lesnickou školou. Takže to běží dál, tu dokumentaci nebude schvalovat nové zastupitelstvo, ale třeba ještě my tady příště, pokud tenhle návrh pana Soumara získá 14 hlasů a běží příprava bazénu…“*

Přesně tak, pravda shrnutá do několika slov. Rada města je složena ze zastupitelů města (zvolených občany), na základě politických dohod, jiná kritéria (titul, víc titulů a odbornost, politická protřelost nebo panenskost, jasnozřivost apod.) u volby nejsou. Zastupitelé jsou podle používaných titulů více či méně vzdělaní lidé v nějakých oborech, dá se předpokládat, že narazí na témata, kterým nehoví a budou si je muset před hlasováním prostudovat (ačkoliv je veřejným tajemstvím, že za někoho rozhoduje politická vůle – pak materiál není třeba studovat a postačí si pamatovat, které tlačítko u hlasování zmáčknout) a naplní tím předpoklad, že funkce zastupitele nevyžaduje tituly, nýbrž rozum. (A ovšem „lepší“ vzdělání zároveň neskýtá záruku rozumu.) Zároveň zastupitel s funkcí v radě města nezískává nadřazenost do jakéhosi polobožstva, z té funkce pro něj plyne víc práce. Je tak logické, že čemu dokáže porozumět radní, zvládne porozumět i zastupitel.

Pro někoho je možná překvapení, že je s funkcí zastupitele spojena i práce, například nastudování nějakého materiálu pro vlastní úsudek, když už o té věci rozhoduji. Je fakt, že takhle odpovědně funkci zastupitele vykonávat nemusí (a určitě se tak po celou dobu děje i v našem městě) – a potom je namístě povolávat zastupitele k odpovědnosti za jejich rozhodnutí, třeba tím, že za některá budou muset doslova platit. Sice jsou města či obce, která Písek předběhla, a Písek by tak nebyl první, kdo by požadoval po zastupitelích úhrady škod napáchaných jejich rozhodnutími, ale myslím, že začít by se s tím u nás mělo. Třeba hned.

Na závěr je třeba zveřejnit výsledek hlasování k tomuto bodu. K tomuto bodu nebylo přijato žádné usnesení. **Našlo se 12 zastupitelů, v tu chvíli ochotných převzít na sebe navrženou odpovědnost, 11 zastupitelů si netrouflo se vůbec rozhodnout, zda jsou schopni tuto odpovědnost převzít, tři zastupitelé byli proti převzetí odpovědnosti spojené se zadáním dokumentace k bazénu či možná proti odejmutí tohoto „privilegia“ členům rady města.**

No jo no, co na to říct, 12 z 26 zastupitelů není zrovna dobré skóre, navíc u práce, kterou v jiné podobě čtyři roky vykonávají a možná se tento výsledek i hodí později, při čtení volebních lístků...

MICHAELA ŠŤASTNÁ

Duhové divadlo rozzářilo Písek už po patnácté

Ve dnech 1. – 4. června se konečně, po vynucené covidové dvouleté pauze, uskutečnila v Písku celostátní divadelní přehlídka waldorfských škol Duhové divadlo. Přilákala do Písku rozjásané skupinky mladých herců z celé republiky.

„Je velmi potěšující, že i přes dvouletou odmlku se podařilo opět navázat na mnohaletou divadelní tradici v ZŠ Svobodné, zachovat vysokou úroveň nastudovaných představení a uskutečnit již 15. ročník přehlídky Duhové divadlo. Všem zúčastněným žákům, pedagogům, rodičům a hlavním organizátorům patří velké uznání a dík,“ zhodnotil akci ředitel ZŠ Svobodná Miloslav Machač. Přehlídku zahájila starostka města Písku Eva Vanžurová, která přislíbila, že město Písek bude i nadále rádo podporovat kulturní aktivity základních škol.

Zahajovací představení sehráli již tradičně – a opravdu výborně – písečtí osmáci ze ZŠ Svobodná. Tentokrát šlo o komedii Pán a paní Fantomasovi, jež divadelní přehlídku zahajovala i zakončovala a kterou žáci nastudovali ve dvou alternacích obsazení některých rolí. Přehlídka nabídla kromě představení 8. a 9. tříd waldorfských škol z celé republiky také interaktivní pouliční představení pro širokou veřejnost v centru Písku. A skvělou besedu s herečkou Simonou Babčákovou, k níž se vracíme rozhovorem na str. 15-16.

Obrovské nadšení a energii vložili do nácviku divadelního představení podle George Feydeau Dívka od Maxima deváťáci z písecké ZŠ Svobodná. Týdenní divadelní praktikum strávili na Šumavě, v obci Filipova Huť – Modrava, které poděkovali za ochotné zapůjčení obecního divadelního sálu. A s choreografií kankánu jim velmi pomohl písecký tanečník a choreograf Tom Dvořák z TCS Louisiana. ***Foto Anna Čápová.***

Cukrárna U Volfů nekončí!

Přijďte a užijte si tradiční kvalitu

V poslední době se po Písku rozšířila informace, že naše cukrárna končí. Není to pravda. Možná to způsobilo lešení pro opravu střechy, nebo snad ukončení činnosti cukrárny Gaigher? Ano, stoupají ceny vstupních surovin i energie, lidé mají hlouběji do kapsy. My se však snažíme postavit celý náš sortiment tak, aby si vybral každý.

Připravujeme sladké výrobky i narozeninové dorty pouze v naši výrobně přímo v cukrárně. Bez náhražek, z kvalitních a čerstvých surovin, z pravé 33 % šlehačky, másla a pravé čokolády.

Přijďte, těšíme se na vás, máme i točenou zmrzlinu!

TEAM TRADIČNÍ CUKRÁRNY U VOLFŮ

– Jaroslava Bicanová, cukrářky Inka Jamburová, Nikola Preussová, Michala Lauková a prodavačky Eva Vrbová, Hanka Málová, Ilona Růžičková a Bety Mateová

Ad Referendum o bazénu: Nesouhlasím, stavte už nový!

Dobrý den, chtěla bych zveřejnit svůj názor na nově odsouhlasené referendum ohledně bazénu v Písku. Dost mě to popudilo a hnulo, tak mě napadlo to napsat třeba i do pomyslného píseckého Hydeparku v Píseckém světě :-).

Vcelku už s nadějí na světlo na konci tunelu jsem vyhlížela nový aquapark pod Lesarnouv Písku. Líbil se mi jak architektonický projekt z ateliéru Projektil, tak i umístění u sportovního areálu... Zpráva o opakování referenda o umístění bazénu mě tedy docela popudila a překvapila. Myslela jsem, že už je díky bohu po různých průtazích, odsunutích a peripetiích blízko položení prvního „kamene“. Ale tenhle nekonečný příběh se bohužel nekončí a jede dál...

Za mě je oprava starého bazénu vyhození peněz do kanálu, rozuměj odtoku, není to efektivní. Ten poměr cena versus výkon při případné rekonstrukci nevidím dobře... Za víc peněz, ale ne zase o tolik, by bylo víc muziky pod lesárnou. Navíc pro mě je velká přidaná hodnota stavba nového bazénu, nové pěkné moderní stavby a celého areálu. Pro mě byla a je ostuda, že lidi jezdí do horažďovickeho aquaparku, nebo třeba v létě do Týna nad Vltavou, kde jim tedy ten jejich nový venkovní bazén, nerezové vany, tobogány, vodní prvky atd. dlouhodobě závidím... Písek potřebuje takové vodní vyžití pro děti a dospělé jako koza drbání. Stejně tak je potřeba nějakého kvalitního venkovního koupání jako alternativy k letní plovárně. Vážně nechápu ty důvody k obstrukcím, nebo proč je varianta upřednostněná před lety v referendu tak nestravitelná a je třeba ji neustále devalvovat. A při zjištění, kolik peněz tam zbytečně zahučelo a proteklo, na projekty, studie, že propadla tímto i 90milionová dotace, tak to je do nebe volající a smutné. Osobně budu doufat, že převáží opět verze nového bazénu.

Ten starý, pokud ho při jeho stavu chce někdo křísit a opravovat, tak bych spíš doporučovala zařadit do seznamu památkových objektů. Teď hodně letí a doceňují se stavby z „osmdesátek“, takže bych spíš šla tímhle směrem. Podle mě to bude možná smysluplnější... A třeba budou mít do budoucna další generace technickou památku, kde můžou vidět, jak probíhala ve městě sportovní a rekreační aktivita. Takový skanzen :-). Ani městská vodní elektrárna není ostatně daleko, tak by to mohla být jednou docela pěkná inspirativní, možná i trochu sentimentální, procházka..

BEÁTA TISUCKÁ

Keltská výstava v muzeu byla slavnostně otevřena

V pátek 3. června muzejní noc otevřela největší letní výstavu píseckého muzea Keltové na jihu Boiohaema, která v muzejní Galerii potrvá až do 11. září. Výstava se zaměřuje na archeologické nálezy z doby železné (800 – 0 před Kr.), představuje nejnovější poznatky a nedávné i starší nálezy z období takzvaného halštatu a laténu.

Mezi největší unikáty v expozici patří předměty z knížecích mohyl nalezených na Písecku. Ty nejdůležitější jsou tři – Hradiště, dnes součást Písku, Nevězice a Tálín. V knížecích mohylách byla nalezena vzácná etruská konvice s plochou mísou, další mísy rovněž z Etrurie a dále pak předměty místní produkce vyrobené ve špičkové kvalitě – například faléry z koňských postrojů zdobené geometrickými či florálními a zoomorfními motivy. Hned po vstupu do výstavy návštěvníka upoutá maketa ceremoniálního vozu v časně laténském stylu, která má právě posloužit pro lepší představu, jak bohatě byly knížecí hroby vybavovány. Samozřejmě v ní nechybí ani samotný mrtvý kníže, který má na sobě takzvaný linothorax, což byla plátěná zbroj, kterou používal například i Alexandr Makedonský.

Emblematickým motivem výstavy se stal bronzový psík, což je drobná šatní zoomorfní spona ze Závišína na Blatensku. Jedná se o nedávný nález, který však svým fantastickým provedením, realistickou a detailní výzdobou dosahuje umělecké úrovně držadel konvic nalezených v Borsch Aue v Durynsku a Basse-Yutz na severu Francie. Význam předmětu tak přesahuje hranice Čech.

Velký důraz kurátor výstavy doc. Jaroslav Jiřík, Ph.D. klade na keltskou mytologii: *„Ikonografii mincí ražených na našem území porovnáváme s výjevy na slavném gundestrupském kotli, což je unikátní stříbrná keltská nádoba uložená v Národním muzeu v Kodani, která je bohatě zdobená mytologickými výjevy a ukazuje se, že tyto motivy jsou dobře propojitelné.“* Autoři výstavy nechali filmaře příběh keltských božstev rozehrát ve videu a návštěvník se tak může pustit do jejich objevování způsobem blízkým člověku 21. století.

Keltové zdokonalili řadu řemesel – špičkové úrovně dosahovali v metalurgii, ze Středomoří dováželi surové sklo, ale třeba i hotové korálky s očky patrně fénické či kartaginské provenience. Později z něj dokázali vyrobit třeba i krásné náramky. Jejich keramika je již z velké části provedená na kruhu a v určitých fázích doby železné též krásně zdobená. Doklady toho všeho jsou na výstavě samozřejmě představeny, stejně jako zlaté a stříbrné keltské mince. Laténská společnost je již totiž plně monetarizovaná, rovněž také pod vlivem helénistických říší, s nimiž měla častý kontakt. Výstava se tak snaží návštěvníkům přiblížit dobu železnou co nejplastičtěji.

Komentovanou prohlídku muzeum nabízí **ve středu 29. června od 16 hodin**, další jsou v plánu ještě v průběhu léta. Muzeum nabízí návštěvu i školním třídám, což je vhodné pro školáky od 4. třídy ZŠ a starší.

Konání výstavy by nebylo možné bez zápůjček z řady spolupracujících institucí. Výstava byla podpořena grantem Města Písek. Výstavní texty jsou dostupné i v anglické verzi.

KLÁRA KOUBOVÁ,
Prácheňské muzeum v Písku

Prácheňská scéna převzala Cenu starostky a chybí jí pachole

Zástupci Divadelního spolku Prácheňská scéna převzali v sobotu v rámci městské slavnosti Cenu starostky města Písek za rok 2021 za mimořádnou činnost v oblasti kultury. Divadelníci si ji zasloužili za svůj dlouholetý přínos pro město Písek, zejména za pořádání celovečerních her nebo představení malých divadelních forem pro širokou veřejnost.

Divadelní spolek už řadu let reprezentuje město Písek, nevystupuje jen před domácím publikem, ale i v okolních obcích. Kromě toho se účastní přehlídek ochotnických divadel, odkud přivezl už řadu cen a čestných uznání. *„Je to nejvyšší vyznamenání a největší ocenění, které náš spolek za celou dobu naší existence obdržel,“* řekl jeden ze zakládajících členů Prácheňské scény Milan Kurstein.

Ochotníci nyní rozjíždějí nové projekty, chystají premiéru nového představení a zkoušejí pohádku pro děti. Trápí je však nedostatek herců, zejména těch mladých. *„Mladí po maturitě často odcházejí studovat do jiných měst a s hraním skončí, náhradu za ně obtížně hledáme,“* uvedl Milan Kurstein. Rádi by ve svém souboru měli i děti. *„Po pěti šesti letech chceme obnovit raráška, chybí nám však pachole ledva třináctileté,“* dodal s tím, že dětské zájemce o „prkna, co znamenají svět“, mezi sebou rádi přivítají.

Divadelní spolek Prácheňská scéna vznikl v roce 1997 a navázal na Lidové divadlo, které působilo při Divadle Fráni Šrámka. Na jeho činnosti se podílí zhruba čtyři desítky lidí. Pravidelně se představuje například v rámci Zvíkovského divadelního léta na hradě Zvíkov. *„Zvíkovské divadelní léto letos začíná 15. července a hned 16. července na něm vystoupíme s premiérou hry Zapeklitá komedie aneb Kdo si brousí na Paďousy,“* pozval Milan Kurstein všechny příznivce na nové představení.

Cena starostky je odměnou za mimořádné počiny ve všech oblastech kulturně-společenského života ve městě. Nominaci může předložit kolektiv osob, fyzická či právnická osoba. Udělení ceny schvaluje zastupitelstvo. Loni se sešlo 66 návrhů pro pět kandidátů, nejvíce nominací měla právě Prácheňská scéna. ***Podle TZ města***

INZERCE

DIVADLO POD ČAROU

ČERVENEC,SRPEN

Radegast 10 | Kozel 11 | Plzeň 12

Pátek 1. 20:00	**IRENA BUDWEISEROVÁ A JAKUB RACEK - koncert** Osobitý projev Ireny Budweiserové při interpretaci spirituálů, gospelů, bluesových skladeb, a folkových balad, podpořený virtuosní hrou kytaristy Jakuba Racka, se kterým Irena zazpívá i několik duetů. Vstupné: 200 Kč, KK 150 Kč
Pátek 8. 20:00	**LÁSKA - koncert** LÁSKA – osobitý písničkář, folkpunker a především hipster v přechodu. Po účinkování v různých kapelách (Zakázaný Ovoce, Walda Gang, Geoff Tyson band ...) se v roce 2019 vydal na sólovou dráhu, a úspěšně. Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč
Pátek 15. 20:00	**PÍSNĚ ZUZANY NAVAROVÉ (M. Trchová a A. Kubát) - koncert** Písně Zuzany Navarové znovu ožívají, tentokrát v komorním a citlivém podání zpěvačky Martiny Trchové, držitelky ceny Anděl, a brněnského kytaristy Adama Kubáta. Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč
Úterý 19. 20:00	**KAMARÁDI Z PÍSKOVIŠTĚ – koncert** Písečtí hudební bardi a jejich coutry-folkový koktejl hitů. Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč
Pátek 22. 20:00	**PAVEL ČADEK – koncert** Pavel Čadek je brněnský písničkář hrající na violoncello a samozvaný zakladatel nového hudebního žánru "cellofolk", což je něco mezi Nohavicou (folk) a Apocalypticou (cellorock). Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč
Pátek 29. 20:00	**MUCHA (Nikola Mucha) – sólo folk-punk-schlager** Osobité písně s příběhem i zcela bez obsahu originální zpěvačky a kytaristky z Brna, jež se do povědomí dostala svým nevybíravým vystupováním, podivným účesem a zejména svými provokativními texty mířícími na mužskou neschopnost, genderovou nespravedlnost, různé úchylky, odchylky, útlaky a jiné podivnosti života, v současné době i na trable matky na mateřské. Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč
Úterý 2. 20:00	**DÉMOPHOBIA - koncert** Sólový projekt Démy (Znouzectnost). Plzeňské pověsti a dadaismy Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč
Sobota 6. 20:00	**TŘETÍ SLOKA & LA VINA– koncert** Hostem písecké folkové kapely bude swing-countryové uskupení La Vina. Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč
Úterý 9. 20:00	**CONGRASS - koncert** Písečtí Congrass a jejich bluegrass. Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč
Pátek 12. 20:00	**VOJTAANO - koncert** Po pseudonymem Vojtaano se skrývá herec, komik a také hudebník Vojtěch Záveský, který ve své tvorbě sází hlavně na ostrý jazyk bez zábran a na svůj osobitý humor. Vstupné: 250 Kč, KK 150 Kč
Pá-So 19.-20.	**NECKYÁDA – kulturně-sportovní akce** Řeka Otava, lávka Na Portyč a hospůdka U Sulana Dvoudenní akce s tradiční plavbou netradičních plavidel. Sledujte zvláštní plakáty!
Sobota 27. 20:00	**JAKOFAKT? – písecký folk-punk** Nevšední propojení punku s folkem s příchutí irských lidovek v rockovém kabátě. Vstupné: 200 Kč, KK 100 Kč

AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK

divadlopodcarou
www.podcarou.cz

Kde nás najdete ?

Tyršova 28, 39701 Písek
Tel. : 774 598 332
E-mail: podcarou@podcarou.cz

Letní terasa otevřena
po-čt od 15:00
pá-ne od 17:00

BONUM www.bonum-repro.cz
MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE
ROCK RADIO
KONABO
PÍSECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ
snop
ZOO DRUŽKOV
CRYONIX INNOVATIONS
MUSICGATE
ZIP inzert
Klobása K zakousnutí Hermelín

Stoletá herečka a učitelka Saša Myšková: Musíte to nějak všechno zachránit, mládeži

Rozhovor s Alexandrou Myškovou vznikl začátkem března v Lázních Vráž v rámci projektu Paměť národa. Herečka, pedagožka a divadelní režisérka dne 4. dubna 2022 oslavila 100 let. Polovinu života prožila v Norsku, odkud se po srpnu 1968 odmítla vrátit: *„V Norsku jsem se nikdy necítila jako emigrant, prostě jsem se svobodně rozhodla pro učitelskou a režisérskou práci tam."* **Za svůj celoživotní přínos norské kultuře byla oceněna Řádem krále Haralda V.**

Sbírku **Paměť národa** spravuje díky podpoře soukromých dárců nezisková organizace Post Bellum *(latinsky „po válce")* ve spolupráci s Českým rozhlasem a Ústavem pro studium totalitních režimů. Paměť národa je jednou z nejrozsáhlejších sbírek vzpomínek pamětníků v Evropě, od roku 2008 přístupná online jako databáze pamětníků, kteří byli přímými svědky událostí 20. století.

Příběhy našich sousedů je několikaměsíční projekt pro žáky posledních ročníků základních škol. Dokumentaristické týmy mají za úkol za pomoci svých učitelů a lidí z Post Bellum vyzpovídat pamětníka, natočit vzpomínky, prozkoumat archivy a nakonec zpracovat rozhlasovou, televizní či psanou reportáž. **Tým žákyň 9. třídy ZŠ Svobodná v Písku si pro rozhovor vybral českou herečku Sašu Myškovou, se kterou natáčely krátce před oslavou jejích 100. narozenin v Lázních Vráž.** Jejich rozhlasovou reportáž a další informace najdete na ***www.pribehynasichsousedu.cz.***

Alexandra Myšková (ve filmu a na divadle známá jako Saša) pochází z Prahy, kde také vystudovala na Státní konzervatoři. V průběhu okupace hrála v Divadle pro 99 v Praze, po válce účinkovala ve Studiu Národního divadla (1945-1946), poté v Realistickém divadle (1946-1950) a nakonec se stala členkou souboru Městských divadel pražských (1950-1970). Z jejích rolí na divadle stojí za zmínku hry Komedie plná omylů, Gazdina roba, Ivanov, Vajíčko, Fyzikové nebo Slečna Maličevská. Mezi lety 1948 a 1968 vytvořila role ve dvaceti filmech. Saša Myšková zaujímala v 50. letech kritické politické stanovisko, což se projevilo mimo jiné jejím potrestáním za chování v době měnové reformy (1953). Svůj postoj ke komunistickému režimu dala nakonec najevo v roce 1970, kdy emigrovala do Norska. V Oslu vyučovala herectví a stala se i divadelní režisérkou. Myšková byla třikrát vdaná, prvním z jejích manželů byl herec Vladimír Ráž.

Paní Myšková, jak vzpomínáte na své dětství?
Na dětství mám jenom krásné vzpomínky, měla jsem přenádherné dětství, s báječnou mámou, s báječným tátou. Ke knížkám mě vedla máma a tělesnou výchovu obstarával táta, nic ideálnějšího nemohlo být. A to, čeho si dneska velice považuji: že nás hodně vedli k české historii, bylo tehdy krátce po vzniku republiky, republika byla ještě čerstvá a výchova vedla k historii a vůbec ke vztahu k této zemi. Zajímalo by mne, jak je to s vámi? Jen se ptám…

Máte nějakou vzpomínku na prezidenta T. G. Masaryka?
Jako holka jsem dostala k Vánocům památník a rozhodla jsem se, že mi ho zahájí pan prezident Masaryk. Dovezla jsem ho na Hradčany, dala ho sekretářce pana prezidenta – a opravdu jsem ho dostala zpátky s Masarykovým podpisem. Po nějaké době přijel do Prahy francouzský předseda vlády, tak jsem zase vzala památník a šla na francouzské velvyslanectví. A on mi něco napsal na stránku s panem prezidentem, tak jsem byla nešťastná, že mi to úplně pokazil – a pak mi přeložili, že premiér Francie tam napsal: *„Je mi ctí moci své jméno umístiti pod jméno největšího myslitele a humanisty přítomnosti."* To bylo štěstí, žít v takové době…

Jaký jste měla vztah s učiteli?
Pět let jsem měla v obecné škole v Praze ve Slezské ulici výbornou paní učitelku, s níž se moje matička chodila radit, do kterého gymnázia bych se hodila, a rozhodli se pro klasické Akademické gymnázium Na Příkopech, protože chtěli i latinu a řečtinu – ale z kvarty jsem odešla na hereckou konzervatoř, herectví si mě přitáhlo. Už když mi bylo jedenáct, tak jsem recitovala v rozhlase básničku pro pana prezidenta Masaryka. Na gymnáziu jsem byla v divadelní skupině a pak jsem šla na konzervatoř. Jako herečka jsem pak šla z jednoho angažmá do druhého.

Natáčení reportáže v Lázních Vráž. Foto Sára Veselá

Ale také jste se stala učitelkou…
Když mi bylo asi 19, to byla válka, tak mi nabídli na gymnáziu v jednom malém městečku, abych tam učila verše – a když jsem tam chvilinku učila, tak jsem tenkrát prohlásila, že pokud jde o mou kariéru, tak bych chtěla, až mi bude 40 let, začít učit. A ono mi to vyšlo! Já jsem po konzervatoři byla v angažmá v Divadélku 99, pak Studio Národního divadla, potom Realistické divadlo, a když mi bylo 40 let, přišel děkan DAMU a nabídl mi, abych učila. A tak se mi to mé přání vyplnilo – a nakonec jsem učila až do 92 let, kdy jsem šla do penze.

Vzpomínáte na některé své žáky?
V Praze jsem učila jen osm let, v prvním ročníku byl například Martin Štěpánek a Klára Jerneková, na ty moc vzpomínám, oba bohužel skončili nešťastně, sebevraždou... Do dalšího běhu studia patřil třeba Viktor Preiss – a s představením jejich ročníku jsme odjeli hrát do Osla, kde se mne pak rektor zeptal, zda bych tam nechtěla učit. Odpověděla jsem, že pokud mi dá divadlo v Praze dovolenou, tak ano.

Pokračování na str. 12

Stoletá herečka a učitelka Saša Myšková: Musíte to nějak všechno zachránit, mládeži

Dokončení ze str. 11

Divadlo mi dovolenou dalo, já se začala učit norštinu a 1. září jsem začala učit v Oslu. Další rok se to opakovalo, ale ministerstvo kultury mi pak sdělilo v půlce roku, že si musím přijet vyměnit výjezdní doložku. Ale jelikož jsem měla s sebou dvě děti, tak jsem se neodvážila vrátit do Prahy – a tím pádem jsem zůstala v Norsku dalších 52 let.

Proč jste se nevrátila do Československa?
No, bylo to už po roce 1968 *(tedy po vpádu sovětských vojsk do Československa)*... Ale já jsem neměla pocit, že jsem emigrant – byla jsem česká herečka a svobodně jsem se rozhodla pro učitelskou a režijní práci v Norsku. Děti tam chodily do školy – jeden syn studoval na univerzitě, druhý na Steinerově *(waldorfské)* škole. Ničeho jsem nikdy nelitovala – bylo to, jak to mělo být. Pán Bůh to takhle se mnou vymyslel – a já jsem mu za to strašně vděčná!

A vy jste nesouhlasila s režimem v tehdejším Československu?
Jak by kdo mohl souhlasit!? S jakýmkoliv násilím… A násilím nutit lidi do způsobu myšlení je zločin!

Proč jste v Norsku pro syna vybrala právě waldorfskou školu?
Když jsem začala učit na divadelní škole v Oslu, tak jsem pro svého mladšího syna, který byl v 7. třídě, potřebovala najít nějakou školu. Pan rektor mi poradil, abych zavolala na Steinerovu školu *(waldorfskou),* doporučil mi ji – a nikdy jsme toho nelitovali. Chodila na ni pak i moje dvě vnoučata – a všichni tři byli do života správně nasměrováni.

Proč jste se nakonec vrátila do Čech?
Protože jsem po třech operacích kyčlí a kolena – a mám pejska a v Norsku je strašně dlouho zima a klouže to, já bydlím v Oslu na kopci. Normálně jsem v Lázních Vráž jen v zimě, ale zadržela mě tu korona. Na celé dlouhé dva roky!

Jak jste si vybírala filmy, v nichž budete účinkovat?
Filmy jsem si nikdy nevybírala a nikdy jsem neviděla žádný z těch, ve kterých jsem hrála. Mám pro to vysvětlení – divadlo a každá role v něm je dlouhotrvající proces, vývoj, který jsem vždy milovala. A to mi u filmu chybělo. Dělala jsem je jako profesi, ale nezajímaly mě.

A kterou divadelní roli jste měla nejraději?
Byla jedna role, o které jsem snila – a kterou jsem pak opravdu hrála. A to byla Stázka – Šrámkovo Léto. Šrámek je moje veliká láska, kterou jsem nikdy neopustila. Stázku jsem hrála v Realistickém divadle.

Jak jste se vyrovnávala s trémou?
Žádnou jsem neměla. Tréma by člověka ochromila. Napětí ano, ale pozitivní – tréma je negativní. Když studenti dělají to, co mají, tak nepřijdou s trémou. Sebemenšího negativního napětí je třeba se zbavit, povolit tělo, pořádně dýchat… Dech je zásadní věc, dýchat musí celé tělo, uvolněně, od špiček prstů u nohou – v prvním ročníku vždy položím studenty na zem a učí se pořádně dýchat. Pak neexistuje tréma. Když správně dýchám, tak jsem schopná se soustředit a dělat cokoliv.

Vidíte rozdíl mezi mentalitou mladých lidí v Norsku a u nás?
To jsou obrovské rozdíly. Ale není rozdíl mezi talentovanými lidmi v Norsku a tady u nás. Ve Skandinávii jsem se naučila akceptovat a respektovat naprosto odlišnou kulturní historii, nedívat se na nic s pocitem „tak by to mělo být…“ – nic neodsuzovat…

Kdy jste na sebe byla nejvíc hrdá?
To je strašné slovo – nikdy! *(smích)* Když má člověk pocit dobře udělané práce – a je absolutně jedno, jaké práce – tak je šťastný. Když má pocit, že to trefil… Já měla šťastný život. Někdo se mne ptal, proč divadlo… Já nevím, nebylo nikdy nic jiného. Člověk, když třeba hrál geniálního Oscara Wilda a celé publikum se řehtalo, tak to byl člověk opravdu šťastný! A vždycky jsem moc ráda učila – tohle povolání jsem milovala. Jednou jsem měla pocit údivu, že se něco opravdu povedlo. A to když jsem režírovala Ivana Turgeněva, kterého miluju – vybrala jsem pro své žáky hru Měsíc na vsi. To jsem dělala s velikou láskou, ale zároveň jsem si uvědomovala, že do prostředí severní Evropy Turgeněv úplně nepasuje… Ale pak jsem dostala dopis, že jsme vyhráli cenu za nejlepší představení roku! Tak to jsem byla překvapená a šťastná.

Jak jste se vlastně dostala do Vráže?
V dětství jsem jezdila do Písku a pak v roce 1966 jsem v divadle dostala poukaz na dovolenou do

Lázní Vráž. Pak jsem sem přijela v létě 1968 a prožila tady okupaci… V roce 1969 jsem odsud jela se svými dětmi do Osla – a vrátila jsem se pak až po dvaceti letech v 90. roce.

Vzpomínáte na Písek svého mládí?
No jéje, to je mnoho vzpomínek... S babičkou, která pocházela z Vodňan, jsme chodily podél Otavy proti proudu na Smetiprach a plavaly od jezu dolů na vojenskou plovárnu. Pak jsem taky chodila v sobotu večer tancovat do Bílé růže...

Co byste nám mladým poradila do života?
Jednou večer jsem uvažovala, co je pro mě nejdůležitější slovo v životě – a došla jsem k slovíčku RESPEKT – a nenapadlo mne nikdy nic důležitějšího. Nikdy jsem se nepozastavovala, že něco není tak, jak jsem si představovala… A samozřejmě, to je ale tak banální, když se to řekne, ale my jsme v tom vyrostli – a to je LÁSKA. Já měla to štěstí, že jsem se narodila čtyři roky po nástupu prezidenta Masaryka – a my jsme život prožívali v lásce a to bylo velké bohatství do života. Moc bych si přála, aby se mladí lidé víc zajímali o kulturní historii naší země – je moc krásná a zajímavá na to, jak jsme maličká země – to je to srovnání s Norskem. Takovou slavnou kulturní historii, jako má střední Evropa, to tam na severu nemají. Kdybych měla jmenovat jedno jméno, tak geniální Jan Amos Komenský. A uvažuju, jestli vy mladí se o to vůbec zajímáte. Stojí to zato, tahle naše zemička je nádherná!

Co máme dělat, abychom se taky dožily sta let?
To vám skutečně neporadím. To On tam nahoře… Pravda je, že v životě jsem nekouřila a nepila. Když mě navštívila norská kolegyně, tak jí chutnalo české pivo – a já jí řekla, že jsem ho v životě nepila! Pak jsem jí slíbila, že ho ochutnám, až mi bude sto let! Tak nevím, jestli si na to vzpomenu... *(smích)*

Na co se teď nejvíc těšíte?
Přiletí mi sem na oslavu děti a vnoučata, tedy doufám v to – protože ta válka na Ukrajině mě děsí... Věřit, že lidi dostanou rozum, to by byl přehnaný optimismus – nezbývá než věřit, že Pán Bůh nedopustí znovu takové zlo, které tady už bylo… To je jediná možnost. Že si lidi začnou vážit života. Musíte to nějak všechno zachránit, mládeži. Bylo to s vámi moc hezké, jsem ráda s mladými lidmi!

Ptaly se žákyně 9. třídy ZŠ Svobodná Ema Nováčková, Markéta Potřebová, Vilma Machálková, Sára Veselá a Monika Kupková.

Podle natočeného rozhovoru a rozhlasové reportáže zpracovala Zdenka Jelenová

Tým deváťaček ze ZŠ Svobodná v Českém rozhlase.

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***.

Letní semínkaření

Před prázdninami přinášíme poslední lekci Tajů a krás zahradničení, která se bude konat v pondělí 20. června od 18:30 v Kulturním domě Písek. Tak málo stačí, abychom se mohli v pohodlí a pohodě nastěhovat na zahradu, snídat na balkoně, večeřet na terase. Výsada, kterou nám dává léto. Právě toto roční období je jako stvořené pro sklizeň a sušení bylinek, které jsou již plně narostlé.

Víte, co je semínková banka? Někdo si vyměňuje známky, někdo kartičky a někdo semínka rostlin. O této bance i o tom, kdy a jak semínka sbíráme, se vše dozvíte v této lekci, která nese název Letní semínkaření. Pravidla, že je třeba stromy okopávat, zalévat nebo chránit před chorobami a škůdci, dodržuje skoro každý zahradník. Existuje však ještě jedno důležité opatření, které se velmi často zanedbává. Probírka plodů. O co vlastně při probírce plodů jde? To si povíme také! Od květinářky a zahradnice Heleny Novotné nebudou chybět ani informace o zelinářské zahradě, o vysévání a vysazování následných plodin pro druhou sklizeň. Přijďte nasbírat zkušenosti, rady a doporučení jak přispět k dobré úrodě. *-CK-*

Andílci v kině

Premiéru filmového muzikálu Andílci za školou, z hudební dílny Michala Davida a s písňovými texty Lou Fanánka Hagena, právě promítáme v Kině Portyč. Je pravda, že témata jako první školní láska, trable s učiteli a přemýšlení, co si vezmete do školy na sebe, jsou v kurzu. Na sobotu 18. června od 18 hodin jsme připravili speciální projekci, které se zúčastní herci a tvůrci filmu. Zveme vás na příjemně strávené odpoledne do Kina Portyč, kdy se děti pobaví a rodiče určitě neusnou nudou.

Koupím smyčcové nástroje. Housle, violu, violoncello, kontrabas. Koupím i poškozené nástroje. **607 602 733**

INZERCE

Athelas: Dívám se, dívám…

Je noc. Kapky hustého deště buší do střechy takovou silou, že mne to probudí. Proudy vody konečně smáčejí rozpálené střechy domů a smývají horko a dusno předcházejících dnů. Nádech a výdech je najednou delší, hlubší, přichází úleva. Pro mne, pro svět, pro Písek.

Voda umyje město po uplynulém víkendu. Dotkli jsme se Písku. Vzpomněla jsem si, že když byly kdysi úplně první písecké slavnosti, 750 let města Písku, bylo mi 13. Stejně starý je teď můj syn. A stejně radostně se zanořil do rozvířeného města a byl rád, že má tu svobodu letního sobotního podvečera mizet v davu lidí a nebýt se svými drahými rodiči. Zatímco já postávám v parku, poslouchám kapelu na pódiu, piju „plzeň“ z kelímku a dívám se kolem. Tolik lidí. Usmívající se obličeje, mávání známých, hloučky přátel smíchané s vůní klobás a uzeného. Unavení, ale stateční prodejci ve stáncích. Zvuky, hudba, kouř, lidé, děti, psi, smích, povlávající postavy těch, co kelímků piva měli o něco víc, než já… Slavnosti.

Dívám se, dívám a říkám si, že my lidé se od věků potřebujeme potkávat. Vidět si celé obličeje. Smát se nebo mračit, sdílet život, svět, zážitky, to dobré i to zlé. Dívám se, dívám a raduju se, že je to možné. Právě teď, právě tady. Zase je to tu. Ten pocit, že co je důležité, je očím neviditelné. Vím, že se spousta lidí na slavnosti zlobí, dostávají se ke mně zprávy o nejrůznějších úskalích a kritikách. Také jsem zahlédla jeden vrchol nevkusu létající na provázku vzduchem a ani mne to moc nepobavilo. Pro vás, kdo jste tam nebyli, to nechte plavat, nepotřebujete vědět, čeho všeho jsou výrobci balónků schopni. Kdyby se do novinových článků hodily ty takzvané „smajlíky“, napsala bych teď alespoň tři. Co chci ale říct je, že přes všechno tohle…lidé měli radost. Rádi se viděli. Rádi spolu byli. Rádi si spolu dali skleničku, hmmmm, pardon, kelímek. A o to přece šlo. Vyjít ven, podívat se na nejrůznější vystoupení, taneční, hudební a jiná, posedět ve městě třeba i na trávě...cokoliv. Cokoliv, hlavně, že to jde. Že je to možné. Rozumíte mi? Že svět právě teď a právě v tuhle chvíli vypadá jako místo, kde lze být venku s ostatními. Bez omezení. A že nám k tomu naše krásné město, jeho břehy, hospody, park dopřeje svoje kulisy, jen dobře.

Protože ať chci nebo nechci, napadne mne zase a znova, že teď, všude na světě, i tady v Písku, v okolních obcích, vesničkách, jsou lidé, kteří na slavnosti přijít nemohou. Nemohou přijít, protože už na to nemají sílu. Protože jejich život se již nachází blízko svého konce. Stalo se několikrát za ten páteční večer, že mne potkal někdo a ptal se na deku, Dekaton, jak to dopadlo, zda jsme měli radost z toho krásného výsledku, že se tolik lidí přidalo…A pak, několikrát, přišla také otázka, jak to tedy s námi vlastně je. Kolik pacientů u nás leží? Jsme přece u nemocnice, v tom domě s babyboxem? Že ano? Ano, odpovídám. Ale žádný pacient u nás neleží. My za nimi jezdíme domů. Celý náš tým…zdravotní sestřičky, lékaři, sociální pracovnice, paní psycholožka, kaplan, pečovatelky, ti všichni jsou na telefonech, autem dojíždějí do rodin pacientů a tam, u nich DOMA jim pomáhají a poskytují veškerou zdravotní, psychologickou, sociální a duchovní péči, aby tohle náročné období zvládli. Náročné…to slovo zdaleka neodpovídá tomu, co prožívají lidé, kteří potřebují naši pomoc, hospicovou péči. A jen ti, kdo takovou zkušenost mají, by mohli hledat správná slova. Na to já nestačím. A jeden moudrý pán mi kdysi poradil: „Kateřinko, co jste nezažila, k tomu nemáte ve skutečnosti co říct“. Tak hluboce s tím souhlasím, že se jen zlehka dotýkám témat, u nichž jsem blízko, ale nejsou mým osobním prožitkem. Jenom, abych to trochu vysvětlila. Takže, když přijdete k nám do hospice, najdete tam nás všechny…a celý ten multidisciplinární tým (složité slovo, že), jak v různých časech odjíždějí do různých rodin různými auty, vracejí se a pak společně hledají a diskutují, co bude pro všechny ty pacienty a jejich blízké největší pomoc. Najdete u nás naši Vlaďku, která se kromě mnoha dalších věcí stará o půjčovnu kompenzačních pomůcek a brzy otevřeme také ambulanci paliativní medicíny. Tak tak. Takhle to povídám, třeba i večer v parku o slavnostech, když se někdo ptá. A víte co? Je moc dobře, že se lidé ptají. Téma konce života, smrti, se ve společnosti pomaličku otevírá a získává svou pozornost. A díky paliativní péči je (nejen u nás v Písku) čím dál více příběhů lidí, které vypráví o tom, že i zemřít se dá dobře. A nad tím vším občas smyje prach prudký déšť, zafouká vítr a zasvítí slunce. Takhle to život přináší. A ačkoliv jsem dnes umíchala ze svých slov koktejl smutně-radostný, přeji vám lehké letní dny. Venku je krásně a za dveřmi čekají prázdniny. Listy už mají tmavě zelenou barvu a třešně čekají na svou bublaninu. O borůvkách a jejich knedlících ani nemluvím. A každý víkend je na několik příštích týdnů dobrou příležitostí být venku, potkat se s rodinou a přáteli. Tak si to užijte…

Katka Literáková

P.S. A ještě…máme za sebou krásný Poslední řádek, který proběhl ve čtvrtek 9.6. v Městské knihovně a bylo to moc krásné setkání, se všemi našimi „splétacími přítelkyněmi“, poslední setkání „s dekou“. Děkuji za tu možnost, za hezké ukončení téhle cesty, fotografie z akce čtyř milých fotografů, kteří nám je věnovali, jsou k vidění v 2. patře knihovny až do konce června. Tak jste vítáni, napište nám tam vzkaz, jako za starých dobrých časů, kdy nebyly mobily a počítače.

KATKA LITERÁKOVÁ
Domácí hospic Athelas

P.S. Prosíme, můžete-li, podpořte nás. Každý váš finanční příspěvek přinese minuty a hodiny péče DOMA těm, kteří se rozhodli strávit poslední chvíle života se svými nejbližšími. Děkujeme z celého srdce vám všem: **8491450001/5500.**

Domácí hospic Athelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, *www.jogapisek.cz*
- **Jarka Olžbutová** – *www.uvodnaru.cz*
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, *www.ajurmed.cz*
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, *info@strom-setkavani.cz.*

INZERCE

Simona Babčáková:
Na improvizaci je nejmagičtější, když skrze mě teče příběh, který nevytvářím

Duhové divadlo, festival divadelních představení waldorfských škol, zahajovala známá a oblíbená herečka z Dejvického divadla Simona Babčáková, kterou diváci znají i z celé řady filmových a televizních rolí. Kromě svého hlavního oboru se věnuje přednáškám a kurzům v improvizaci či komunikaci, moderuje kulturní a společenské akce.

Divadlo Fráni Šrámka, kde herečka besedovala o divadelním i filmovém herectví a především improvizaci, praskal ve švech. Rozhovor jsme stihli natočit právě před tímto setkáním s mladými herci. Nebýt besedy, nejspíš bychom si spolu povídali doteď. Simona Babčáková totiž působí jako gejzír inspirativních úvah a myšlenek, prošpikovaných navíc jejím osobitým humorem a životním nadhledem. Je prostě člověkem, s nímž je radost pobývat a rozhodně se nenudíte.

Kdy a jak došlo k propojení s organizátory divadelního festivalu Duhové divadlo? Čím vás formát této akce zaujal?

Popravdě ani nevím, kde mě „našli“ nebo jak to vzniklo. K Rudolfu Steinerovi *(pozn. zakladateli waldorfského školství)* a jeho antroposofii mám ale velmi blízko. Mám načtenou i jeho literaturu. V podstatě z jeho psychologie, objevů a filosofie sama vycházím. Rudolf Steiner a Carl Gustav Jung jsou mé hlavní zdroje inspirace. Kdybych si měla vybrat, s kým pojedu na výlet, abych si s nimi mohla celý den povídat, tak by to byli tihle dva géniové, kterým bych položila tisíce otázek. Jako normální člověk nemám možnost jejich dílo pobrat, nemám na to kapacity, ale mohu z nich čerpat celý život. A například psycholog Pjér la Šéz coby tlumočník Junga, který ho srozumitelně vykládá, je mým dalším zdrojem inspirace.

Setkala jste se i s dětmi z písecké waldorfské školy a měla možnost s nimi mluvit o divadle a radostech či úskalích této práce?

Zatím ne a bohužel z časových důvodů nebudu mít čas vidět představení. V Písku jsem dokonce v životě úplně poprvé. I když hrajeme jinde, tak nás vyloží v divadle, kde odehrajeme představení, pak naloží a jako použité obaly zase vrátí domů. Nemáme moc čas „trajdat“ po městě. Ale v Písku mám domluvenou procházku po centru s výkladem.

Máte prostor a čas sledovat amatérské divadlo či přehlídky u nás? Jaké soubory či hry vás v této scéně v poslední době zaujaly?

Nemám bohužel čas sledovat ani své kamarády v činohře. Mám seznam představení, která chci a musím vidět v Praze i jinde, v oblasti činohry, alternativy či moderního cirkusu, a ani tam to nestíhám. Moje práce je večerní a ta představení se konají také večer. A pak tu jsou rodičovské radovánky, které jsou pro mě důležité. Teď už děti dorostly do věku, že na spoustu věcí můžeme chodit spolu, a je to další prostor pro naše radostné žití. Ale bytostně amatérské divadlo a děti hrající divadlo podporuji, protože to je zdroj komunity, radosti i určitá terapeutická činnost. Je skvělé, že se děti mohou vidět fyzicky a sdílet navzájem zkušenosti po dvou letech covidu, což byla újma pro jejich generaci naprosto fatální. Je báječné hrát si.

Působila jste na několika divadelních scénách, až jste zakotvila ve velmi oblíbeném Dejvickém divadle, kde působíte už 20 let. V čem je právě Dejvické pro vás osobně jedinečné – a proč stojí zato být jeho součástí?

V Dejvickém divadle je opravdu snaha o autentické herectví. Je v něm podstatnější obsah než forma a zároveň má přesah, protože nám není jedno, jaký příběh vyprávíme a co tím chceme docílit – jako společenské zrcadlo a nástroj psychohygieny, funkce, které divadlo plní a vždycky plnilo. Ve všech kulturách. Je to způsob, jak se společenství, kmen, vesnice vyrovnávaly s kolektivním traumatem, jako byla válka nebo náhlá úmrtí, nehody, nemoci. To je funkce rituálu a divadlo je rituál. Něco špatného se stalo při lovu, při boji, a pak se to vyprávělo a přehrávalo, tančilo a zpívalo u ohně celému kmeni. A tím, že to ostatní sledovali, tak chápali, jak se u toho dotyčný cítil. A když to vedlo k tragédii, tak ten člověk mohl žít bez pocitu viny, protože byl komunitou vyslyšen, pochopen a přijat. Bylo jasné, že tu chybu neudělal schválně. Vemte si texty lidových písní, to je jedna tragédie za druhou a tím, že o tom zpíváme, tím se smiřujeme s tím, že se to stalo a že tak to je. Kromě toho má divadlo funkci zábavy a úlevy od starostí. Hraní si jen tak je moc důležité. Důležité je i vyprávění mýtických příběhů, kdy se snažíme pochopit a integrovat fenomény, kterým nerozumíme a které neumíme ovlivnit. Počasí třeba.

Máte za sebou celou řadu divácky i kritikou oceňovaných filmů a televizních rolí. Na který snímek či roli nejraději vzpomínáte?

Určitě bych vypíchla filmy Zoufalci, Největší z Čechů a samozřejmě seriál Comeback – to byl můj splněný sen, protože jsem od dětství chtěla hrát v sitcomu. Sama jsem vyrůstala v sitcomu a sledovali jsme s rodiči Cimrmany, Šimka s Grosmanem, Sobotou a Nárožným. Určitě mě ovlivnili Monty Pythoni. A doma jsme jeli seriály Alf, Krok za krokem, Ženatý se závazky, Přátelé. Jak se u nás sitcom začal objevovat, vše jsme konzumovali. Mými favority jsou Červený trpaslík a Teorie velkého třesku nebo Black books, jejichž intelektuální humor je opravdu blaženost. A taky jsem ráda hrála v seriálu Neviditelní, ten je taky vtipný a přitom o něčem důležitém vypráví.

Mnozí si vás dobře pamatují právě z kultovního sitcomu Comeback. Jak se vám na tomto třaskavě vtipném či potrhlém seriálu pracovalo?

Pozor, scénáře Comebacku psali opravdu přední čeští intelektuálové. A proč seriál funguje? Protože autoři sjížděli ty samé sitcomy, o kterých se bavíme a podobné zdroje literatury. A v Comebacku je obrovské množství odkazů až ve druhé třetí vlně. Kdo chce jen pivní vlnu, tak tam má Martina Dejdara jako Ozzáka s opileckým humorem. Kdo je inteligentní, tak v seriálu čte i další věci. A teď si řekne: fakt je to odkaz na tohle? A za dalších pět dílů se dozví, že to tak je. A to já miluji, protože to je inteligentní humor.

Pokračování na str. 16

Simona Babčáková: Na improvizaci je nejmagičtější, když skrze mě teče příběh...

Dokončení ze str. 15

Sama jsem měla záchvaty smíchu i při čtení scénáře v MHD. To je něco jako haiku, má to svá pravidla. To máte pět vět, šestá nahrávka a sedmá smeč. Narvat 20 minut jednoho dílu fóry v tomhle formátu, to je pekelná práce. Před samotným natáčením probíhaly zkoušky a každý obraz se točil minimálně devětkrát, než byli všichni spokojení. Opravdu kus poctivé práce všech zúčastněných složek. A výsledek je něco, za čím si stojíme.

Jste mimo jiné i žákyní Jaroslava Duška a často se zabýváte improvizací. Sama na svém webu říkáte, že improvizace je nekonečný vesmír možností...

U Jaroslava jsem prošla roční školou improvizace. A pak, náhodou, po mnoha letech mého studia improvizace u něj, kdy už jsem byla smířená, že budu dělat jenom činohru, měl Jaroslav Dušek nazkoušet inscenaci v Dejvickém divadlo a to se „zvrhlo" v trénink improvizace, ze kterého vznikla improvizovaná představení Sekec Mazec. To byl můj hlavní výcvik a od té doby už jsem s tím nepřestala. Vyzkoušela jsem mnoho spoluhráčů, zmíním třeba Johanku Ožvold a Tominu z VOSTO5, pět let jsem hrála s Ester Kočičkovou, která také studovala u Duška, a pak jsem si vytvořila svou vlastní improvizační skupinu NO A. Je to velmi volné sdružení, každý má svou vlastní techniku a řemeslo a každý má své další improvizační skupiny a fúze. Nejsme na sobě závislí, proto je každé společné setkání především radost, a hlavní hodnotou je přátelství a možnost dělat blbinky. Když tohle zažijete, to je taková radost. Dáváme si navzájem i různé „jobovky" a klademe si překážky, aby nás to pořád bavilo. To všechno můžeme dělat a dovolit si to k sobě jen proto, protože máme mezi sebou bezpečné prostředí a víme, že si nikdo nebude brát nic osobně.

V čem vidíte největší krásu improvizace a co je pro vás na ní nejmagičtější?

Na improvizaci je pro mě nejmagičtější to, když skrze mě teče příběh a nevytvářím ho já, ale že jsem jen kanál, kterým proudí. V tu chvíli se sama bavím, úplně stejně jako diváci a mám ta samá překvapení. A vevnitř mám stejné záchvaty smíchu jako diváci.

Pořadatelé si vás často zvou jako hosta přednášek a besed, mnohdy na pestrá témata – vědomí, vztahy, komunikace, universum nebo právě improvizace. Co zajímavého nacházíte v tomto formátu setkávání se s diváky?

Samotný život je improvizace a redukce nekonečného množství možností. Potřebuji dělat věci, které mi dávají smysl, a cítit se potřebná a užitečná pro společenství. Zároveň vnímám, že svět, vztahy, zákony a systém, v jakém žijeme, to vše je založeno na strachu: z nedostatku, ohrožení, odmítnutí, pocitech viny... a strach nám vždycky zúží vidění a vnímání. Máme úzkosti, deprese a není nám v tom dobře, v tu chvíli nemáme vzduch a nemůžeme dýchat a roztáhnout křídla – navíc na ně ani nevěříme, přitom je každý má v duši. Přednášky, to je taková má potřeba inspirovat informacemi, které jsem za život velmi aktivně nasbírala. Jsem aktivní lovec poznání a v souvislostech vidím určitý vzoreček, který je univerzálně platný pro každého. A kdybychom ho znali už na základní/střední škole, v době, kdy jsme dospívali, a kdyby nás formoval, tak bychom žili daleko tvořivější a radostnější životy a tím vytvářeli i otevřenou a soucitnější a tvořivější společnost. V hloubi duše po ní každý z nás touží, protože to je to bezpečí a radost a každý z nás to hledá. I během přednášek funguji jako kanál, neboť nevím předem, o čem přesně a jakým způsobem budu mluvit. Samozřejmě mám nějaká data a zkušenosti v sobě, ta studna je něčím naplněná, ale často mi něco dojde i během přednášek. Také mívám své aha momenty. A to mě baví, že pořád objevuji nové a nové souvislosti.

Na co by se lidé mohli či měli zaměřit, abychom se v systému či společnosti zahlcené velkým množstvím negativních a katastrofických zpráv neutopili a nezbláznili?

Myslím si, že bychom se měli starat hlavně o tu svou „Roklinku", pečovat o své nejbližší a vztahy, které se nás opravdu týkají. Síťovat se mezi sebou s lidmi, kteří jsou podobně nastavení, a komunikovat směrem nahoru ve smyslu, co chceme nebo nechceme na úrovni obecní, městské i státní. Nemusím sama komunikovat se zákonodárci, ale mohu podporovat neziskovku, která s nimi komunikuje. Nebo mohu pozvat starostu na setkání s občany, a pokud je starosta otevřený, tak ho budou zajímat potřeby občanů, za které převzal úřadem starosty zodpovědnost. A pokud odmítne, tak dává najevo, že ho lidé nezajímají a není dobrý správce. O síťování mluvím dvacet let a dlouho čekám, kdy se dostaví výsledky. Samozřejmě bych chtěla, aby to bylo rychlejší a bylo to víc vidět na úrovni sféry vlivu, ať už ve vedení firem, nebo ve státní správě. Takže zatím dělám změny na své osobní úrovni a se spoustou lidí funguji na úrovni výměny služeb mimo finanční toky. Prostě si to vyměníme rovnou, bez peněz, bez bank a bez závislosti na parazitním systému. Přestala jsem sledovat média, protože to na mě působí velmi negativně a všechny potřebné zprávy se vždycky dozvím tím, že mi to někdo řekne. A všechno, co se mě týká a co mohu skutečně změnit, se vždycky dozvím v pravý čas.

ZBYNĚK KONVIČKA
Foto (z besedy v Písku) JIŘÍ RYSZAWY

O přírodních zajímavostech rezervace Řežabinec s RNDr. Karlem Peclem

Ve čtvrtek 19. května pořádal Protivínský vlastivědný klub a MěKS Protivín besedu s RNDr. Karlem Peclem o rezervaci Řežabinec. První díl o výzkumu a kroužkování ptáků na Řežabinci jsme absolvovali již v únoru 2020, potom naši činnost přerušila na dlouhou dobu pandemie koronaviru. Až nyní jsme se sešli v Domě kultury Protivín, abychom se dověděli více o přírodních zajímavostech v nám blízké lokalitě.

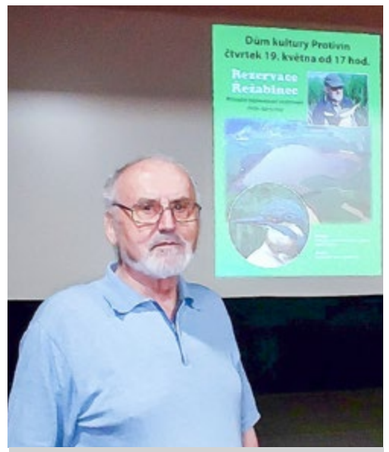

RNDr. Karel Pecl v Protivíně. Foto Radek Lenemajer

Národní přírodní rezervace Řežabinec byla vyhlášena v roce 1949 a rozšířena v roce 1986. Na ploše 110 hektarů se nachází různá živočišná i rostlinná společenství, především však vodní, bažinná a mokřadní. O historii, geologii a archeologii pojednává jedna z devíti informačních tabulí rezervace Řežabinec. Rybník Řežabinec vznikl ve třetihorách zahloubením do usazených vrstev štěrku, písku a jílu. Skalní granodioritový podklad, který odolal zvětrávání, vystupuje na povrch pod vrchem Pikarna. Zde sídlili lidé již v době kamenné. Nalezené pazourky svědčí kontaktu s dalekými oblastmi Pobaltí.

Řežabinecké tůně

Při východním břehu Řežabince zůstala z navátého písečného přesypu sypaná hráz. Prohlubně po těžbě písku se zaplnily vodou, území tůní postupně zarostlo vrbami, osikami a olšemi. Za potravou sem přilétá pestrý ledňáček říční, v korunách stromů hnízdí ohrožená žluva hajní. Hnízdí tu i malý moudivláček lužní, který si staví podivné hnízdo podobné kukani. Tůně obývají i obojživelníci: rosnička zelená, skokan

Karel Pecl při jedné z akcí pro veřejnost na Řežabinci.

štíhlý a blatnice skvrnitá, podobná ropuše. V noci jsou aktivní čolci a blatnice skvrnitá. Naopak ve dne se tu můžeme setkat s užovkou obojkovou. Lidé si ji pletou se zmijí. RNDr. Karel Pecl demonstroval jednou neškodnost užovky a nechal se od ní kousnout. Nezemřel, ale ani tímto pozitivním výsledkem odvážného „pokusu" jako důkazu pravdivého tvrzení nebyli nedůvěřivci stále přesvědčeni.

Savci

Většinou žijí v noci, nebo jsou plaší, takže je nejspíš na Řežabinci neuvidíme. Sídlí zde ale jak šelmy (kuna lesní, lasice, hranostaj), tak hmyzožravci (ježek východní s neučesanými bodlinami a světlou obličejovou částí, ježek západní s učesanými pravidelně černobíle pruhovanými ostny a tmavými brýlemi), nebo menší savci (veverka obecná, plšík lískový, norník rudý, myšice lesní, myška drobná). Zvečera přilétá do rezervace z okolí netopýr ušatý, netopýr vodní a rezavý. V posledních letech se do rezervace vydává za potravou přemnožené prase divoké. Rozrývá louky na březích Řežabince a dělá škody i v rákosinách. Je chytré a ví, že se mu ve 120 m ochranném pásmu rezervace nic nestane.

Ptáci a jejich kroužkování

Národní přírodní rezervace Řežabinec má velký význam především pro výzkum ptačího společenství. Odchyty a kroužkování ptáků se provádí od roku 1977. Ve stabilních podmínkách se sleduje výskyt a složení ptačí populace. Nejčastěji chytanými ptáky jsou rákosníci, pěnice, budníčci a sýkory. Vzácnější jsou ohrožené druhy: sýkořice, slavík modráček a Bukáček. V době založení rezervace tu hnízdila kolonie tehdy chráněných racků chechtavých, jejich počty se zmenšují v důsledku obhospodařování velkých celků a s tím souvisejícího nedostatku potravy (sklízí se naráz obilí, seno...). Pro Řežabinec je typické hnízdění husy velké, na podzim sem zalétají v době tahu velká hejna. Výskyt potápky černokrké zase signalizuje, že na rybníce je potrava nejen pro ryby, ale i pro ptáky. Potravu zde hledají také čápi, volavky, kormoráni nebo orel mořský.

Bezobratlí

Tato skupina živočichů je velmi početná. Mezi zástupci motýlů jsme viděli fotografie krásného otakárka fenyklového, otakárka ovocného, modráska očkovaného a hrozivého lišaje paví oko. Brouci byli zastoupeni tesaříkem, krascem, střevlíkem a svižníkem polním. Cvrček polní vymizel díky vápnění okolních luk. Nachází se tady kobylka zelená a saranče lesní. Pavouk pruhovaný byl objeven celkem nedávno, dnes jsou jich na Řežabinci desítky. Z několika desítek druhů komárů, kteří u nás žijí, se vyskytuje v rezervaci vzácný rašeliništní komár, Kromě Řežabince se v Čechách nachází jen na rašeliništi u Františkových lázní.

Rostliny

Okolí rybníka Řežabince poskytovalo při vzniku rezervace podmínky pro bohatý rozvoj rostlin. Se zvyšující se chemizací zemědělství a zintenzivněním chovu ryb však některé druhy vymizely. V době vyhlášení plavaly na vodní hladině lekníny a rdesno obojživelné. Stále se tu ale vyskytují i některé druhy rostlin ohrožených. Jsou to například masožravé rostliny - rosnatka okrouhlolistá a bublinatka jižní. V příbřežních porostech přežívá chráněná vrbina kytkokvětá. V květnu a červnu rozkvétají na podmáčené louce v blízkosti železničního přejezdu stovky vstavačů - prstnatců májových. Jsou chráněni zákonem jako ohrožený druh.

Houby

Milovníky hub potěší, že na hrázi v trávě pod duby je možno sbírat hřiba kováře. V rezervaci rostou jedlé houby (muchomůrka růžovka – masák, křemenáč dubový, sírovec žlutooranžový, pýchavka nadmutá, pestřec obecný, štítovka žlutá), houby nejedlé (síťkovec načervenalý, květnatec archerův, rosolovka průsvitná) i houby jedovaté (vláknice zemní, třepenitka svazčitá, muchomůrka červená).

Ryby

Rybník Řežabinec byl již od svého založení významný pro chov ryb. Tradičně se zde vysazuje kapr obecný. Množství chovaných ryb je regulováno, protože vysoké obsádky přikrmovaných kaprů by negativně ovlivnily kvalitu rybničního ekosystému. Jednou za dva roky při výlovu můžete vidět kromě kaprů i štiky, líny, candáty, okouny, sumce a úhoře.

Po přednášce následoval potlesk a RNDr. Karel Pecl ještě dlouho odpovídal na otázky...Také nám sdělil, že má být v národní přírodní rezervaci Řežabinec vybudována nová naučná stezka s informačními tabulemi využívajícími internetovou komunikaci. Pokud ještě chcete vidět ty současné, vyražte!

HELENA MAŠINDOVÁ,
Protivínský vlastivědný klub

Průchody v novém hávu

Do areálu Tylovky vedou celkem tři cesty pro pěší a jedna pro automobily. Dvě z pěších procházejí průchody skrz bytové domy původní zástavby. Oba tyto průchody z Tyršovy a Tylovy ulice nebyly mnoho let příliš reprezentativní a byly tak trochu na okraji zájmu, asi proto, že vlastně úplně nepatří škole, i když jsou vlastně vstupními branami do ní...

Před pár lety jsme se rozhodli to změnit. Základní podmínkou bylo získat souhlas obyvatel obou domů, kterým průchody patří. To se povedlo a my všem ještě jednou děkujeme.

Pak to chtělo finance od sponzorů. To se také zadařilo a my děkujeme především p. Morávkovi. Průchod do Tyršovy ulice ozdobily africké výjevy a vše navázalo na velkou výtvarnou výstavu ve

Foto (2x) Jaromír Hladký

škole, jejíž patronem se stal známý písecký zoolog a ornitolog pan doktor Karel Pecl. Pak přišel covid-19 a my měli všichni jiné starosti...

Průchod do Palackého sadů a Tylovy ulice jsme nyní pojali jinak. Oslovili jsme mladého českobudějovického výtvarníka Daniela Kyncla *(více na danielkyncl.cz)*, o jehož práci jsme se dozvěděli z reportáže o novém podchodu ve Veselí nad Lužnicí. Slovo dalo slovo, vyměnili jsme si pár fotografií, načrtli jsme hlavní ideu a návrhy na sebe nenechaly dlouho čekat.

Daniel Kyncl se pak věnoval našim nadějným výtvarníkům z řad žáků a společně během týdne vše zrealizovali. Bylo moc příjemné sledovat jejich spolupráci a zároveň interakci s procházejícími. Snad každý se zastavil, zamyslel, sdílel své názory. Cesta k Tylovce průchodem z Tylovy ulice je teď nově osvětlená a o Tylovi, Písku, vzdělávání a o škole. A tak to má být. Přijďte se někdy podívat.

PS: A v létě v průchodu přibydou i blankytné mraky nad hlavou.

PAVEL KOC, ředitel školy

Dvojnásobný obrovský úspěch studentů Střední zemědělské školy v Písku

Dne 9. června 2022, shodou okolností ve stejný datum, proběhly dvě velmi důležité odborné soutěže, kterých se zúčastnili studenti Střední zemědělské školy a v obou dosáhli velkých úspěchů.

První soutěží byl osmý ročník Celostátní odborné soutěže „O Šemíkovu podkovu“, která se konala v areálu Střední školy dostihového sportu a jezdectví v Praze Velké Chuchli. Čtyřčlenné týmy z celé České republiky, složené z žáků středních škol, které mají studijní obory zaměřené i třeba

jen částečně na chov koní, měly možnost změřit si síly v soutěži odborných znalostí a dovedností.

Šemíkova podkova má již mnohaletou tradici a účast v ní je oprávněně pro mnohé školy záležitostí prestiže. Soutěž je rozdělena do tří kategorií o Bronzovou, Stříbrnou a Zlatou podkovu. Úspěšný tým z naší školy soutěžil v kategorii o Stříbrnou podkovu. Jednalo se o žáky 2. ročníku Lucii Chvalovou, Kateřinu Královou, Anetu Sládkovou a Jakuba Duška. Předvedli, že jsou „koňáci“ tělem i duší, do řešení úkolů se pustili s velkou vervou a vyplatilo se – v celostátní konkurenci obsadili skvělé 3. místo.

Druhou, velmi prestižní soutěží bylo Republikové kolo – Mistrovství republiky – Jízda zručnosti traktorem s vlekem 2022.

Koordinátorem této akce je Zemědělský svaz ČR, který ji pořádá ve spolupráci s odbornými středními zemědělskými školami a učilišti. Mistrovství republiky předchází regionální kola. Pořadateli těchto regionálních kol jsou vybrané školy v osmi regionech, z nichž do celorepublikového

kola postupují pouze vítězi. Regionální kolo, v kategorii dívky, vyhrála naše studentka 3. ročníku, Michaela Koubová a postoupila tudíž do celorepublikového kola. Letošním patriotem celorepublikového kola byla SZeŠ a SOŠ Poděbrady.

Ani tady se Míša „neztratila“, předvedla, že je velmi šikovnou a zdatnou řidičkou a obsadila úžasné 3. místo. Máme tedy ve škole 3. nejlepší traktoristku v republice!

Jsem na naše studenty velmi pyšná, moc jim gratuluji a věřím, že se budou dále zlepšovat a zdokonalovat.

MARIE PROCHÁZKOVÁ, ředitelka školy

Expedice Zoogeos – Venezuela, 7. část: Sekundární prales u San Francisca de Yuruani

Když je v pralese nějaká pěšina, musí to být nutně na místo nějakým způsobem využívané. V to jsme doufali. Jenže místo využívané může být obsazené. A v to jsme nedoufali. Také mohlo jít o loveckou pěšinu, ta by nám mnoho nepomohla. Měli jsme štěstí. Ušli jsme jen několik set metrů a před námi se otevřelo údolíčko vykáceného a vypáleného porostu využívané jako plantáž.

Slovo „plantáž“ v nás budí představu v řadách vysázených plodin, ale zde se jednalo o ananasy, banány a cukrovou třtinu tu a tam rostoucí mezi poraženými kmeny.

Středem údolíčka tekl potok a u něj stála dřevěná kostra přístřešku. Ten byl zřejmě využíván jen při sklizni a ta ještě nenastala. Měli jsme štěstí, byli jsme tu v příhodnou dobu. Umyli jsme se a postavili tábor. Svrchní díly stanů jsme přetáhli přes střešní trámky a tím si zajistili kýžený stín. Voda byla relativně čistá, ale pít ji bez úpravy jsme se neodvážili. Na vaření byla myslím bez problémů. Pitnou vodu jsme z ní udělali v lahvích pomocí speciálních tablet. Po dlouhé a únavné cestě jsme si i v tomto nepůvodním prostředí připadali jako v ráji. Konečně jsme si mohli dopřát něco k jídlu a přebalit naše bágly.

Nejbližší okolí přístřešku bylo využívané jako „plantáž“. To označení dávám do uvozovek, protože plantáž v našich představách je pozemek zbavený všeho nad kromě trávy a osázený jednou plodinou. V tomto případě se jednalo o změť bylin, keříků a ohořelých zbytků, do které byly chaoticky vysázeny ananasy, maniok, banány a cukrová třtina. Vzdálenější okolí tvořil druhotný prales. To je porost stromů a keřů, který vyrostl přirozenou cestou na místě již dříve člověkem vyklučeném a vypáleném. Jeho druhová skladba je jiná než prvotní prales, protože podmínky pro vzrůst semenáčků dřevin jsou odlišné. Jednoduše to lze u nás přirovnat například k porostům na haldách. Jako první se na nich usadí břízy, hlohy a jeřáby. A trvá to dlouho, než na nich postupně vyroste přirozený smíšený les. Zde byl pionýrskou dřevinou strom rodu Cecropia.

Pro nás zoology je i takové nepůvodní prostředí zajímavé, protože jeho různorodost poskytuje životní podmínky druhově bohaté skladbě živočichů. První, co člověku padne do oka, jsou druhy létající. Kolem nás létala spousta pestrých ptáků, motýlů a u vody i vážek. Proto jsme se ihned vydali do terénu, abychom nainstalovali několik odchytových sítí. Byli jsme na to tři. Já s Petrem, abychom nachytali ptáky, a Radkovi v noci poslouží k odchytu netopýrů. Když jsme se vraceli do tábora, Radek cestou zkoumal, co by se dalo využít k jídlu. Ananasy teprve kvetly, banánový porost byl ještě malý, jediné, co našel byla cukrová třtina. Hned si jeden stvol odseknul a ochutnal. Cukr je energie a tu potřebujeme. Když jsme

Polibek pralesa

se vrátili, už byl tábor prázdný. Každý se vydal za svým zájmem. Ivoš a Dušan šli lovit hmyzáky, Zdeněk se synem Kubou pátrali po obojživelnících a plazech, já a Petr jsme se vydali slídit po ptácích a savcologové, Aleš s Radkem, bloumali po okolí a hledali jakoukoliv zajímavost. S tím, že by v tom denním vedru narazili na nějakého savce, mohli jen těžko počítat. Na okraji druhotného pralesa mne zaujal květ připomínající pootevřené rty. Jednalo se o rostlinu (*Cephaeus alata*).

Pokračování na str. 20

Krása nezralého ananasu

Náš tábor s přístřeškem proti slunci.

Expedice Zoogeos – Venezuela, 7. část: Sekundární prales u San Francisca de Yuruani

Dokončení ze str. 19

Indiáni jí říkají IPEKAKUANHA, my Polibek pralesa. Když jsme se všichni sešli v táboře, nastalo chlubení, kdo co slyšel, viděl a chytil. Do sítí jsme nachytali spoustu různobarevných ptáků, ale nejcennějším úlovkem byl kolibřík nymfový. První kolibřík chycený při této expedici.

Entomologové měli několik motýlů, ale jeden byl opravdu obrovský. Radek přinesl velkého štíra, kterého našel na zemi pod suchým banánovým listem. A druhý den měl i on unikátní úlovek. V noci se totiž chytil listonos velký, třetí největší netopýr Jižní Ameriky. Dopoledne jsem se sbalili a vydali se hledat nové místo pro průzkum. Tentokrát půjde o savanu. Když jsme přijížděli autobusem, tak jsme před vesnicí viděli jedno místo, které se nám zdálo vhodné pro průzkum. Ale o tom zase příště.

Text a foto KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov

Konstrukce přístřešku

Kolibřík nymfový

Obrovská můra

Hrozivý štír (15 cm)

Listonos velký – pohled z očí do očí

Digitální učebny na Tylovce

V úterý 31. května se na naší škole uskutečnil workshop na téma podpora komunikace v anglickém jazyce a aktivní participace žáků při využití moderních technologií ke vzdělávání. Akce se zúčastnili žáci a učitelé z píseckých základních škol Benešova, Masarykova, Husova, Svobodná a Šobrova.

Počítače a mobilní zařízení jsou v současné době hodně využívána při výuce jazyků. Děti jsou obeznámeny s různými aplikacemi, které mohou využít ať už na počítači, tak na mobilním zařízení. V naší škole byly v tomto školním roce zprovozněny dvě nově vybavené počítačové učebny, v obou je nainstalován systém Robotel. Třídy jsou využívány nejen na výuku informatika, ale také na výuku jazyků a žáci si práci v nich vždy užívají.

Během dvou workshopů, které trvaly 90 minut, si žáci vyzkoušeli různé metody práce s počítačem při výuce cizího jazyka. Byl pro ně připraven průřez aktivitami, které na naší škole používáme na hodinách angličtiny: poslechová cvičení, trocha gramatiky, ukázka z poslechů na Cambridge Exams atd. Děti se s chutí pustily do práce. Hlavním bodem ale byla Smart Class Robotel, což je systém, který umožňuje tvořit nepřeberné množství různých typů cvičení, např. poslechová cvičení, doplňovačky, nahrávání vlastního hlasu, nácvik správné výslovnosti. Hlavní výhodou Robotelu je, že může mluvit celá třída najednou a děti se díky sluchátkům navzájem neruší. Nestydí se tedy před svými spolužáky.

Součástí workshopu byla také soutěž Wordshake, kde žáci během časového limitu skládají slova z určených písmen a sbírají tak body. Tady je obrovskou výhodou bohatá slovní zásoba. Vítězům jsme předali diplomy. Samozřejmě došlo i na výměnu zkušeností s využitím výpočetní techniky mezi námi vyučujícími. Na závěr každý z účastníků obdržel sladkou pozornost jako poděkování za účast a ve školní jídelně je ještě čekala na rozloučenou zmrzlina.

Workshop se konal v rámci projektu Rekonstrukce učeben pro výuku cizích jazyků a ICT + bezbariérový přístup do budov ZŠ J. K. Tyla podpořeného z IROP.

PAVLÍNA REINIŠOVÁ,
koordinátorka cizojazyčného vzdělávání ZŠ J. K. Tyla

Písek a holocaust: Deportace do ghetta

Lidé, spadající do kategorie Žid, po dřívějších omezeních čekala poslední fáze života v Písku. Ta byla spojena s transporty do terezínského ghetta. V této chvíli tito občané přišli o svou identitu a stali se pouhými čísly. Ačkoliv "život" v Terezíně stále ještě nebyl čistá konfrontace se smrtí jako ve vyhlazovacích koncentračních táborech, lze zaznamenat několik nelehkých osudů. Prožívání situace píseckých židovských sousedů však mělo mnohem vážnější důsledky.

Podobu Terezína, tak jak ji v souvislosti s druhou světovou válkou známe, lze souhrně označit jako koncentrační tábor. Je však nutné jednotlivé části rozlišovat. Přesnější je členění na tři sekce. Věznice gestapa měla sídlo v Malé pevnosti. Za druhou část lze považovat židovské ghetto v Hlavní pevnosti. K jejímu využití došlo od listopadu 1941. Ta se zejména v následujícím roce stala jakýmsi sběrným táborem pro Židy. Nelze vynechat fakt, že ze strany nacistů bylo počítáno s přeměnou Terezína. Nacisté ji chápali jako „židovské sídliště", samozřejmě podle potřeby. Tou dobou již docházelo v některých polských táborech k zplynování vězňů. Třetí část komplexu splňuje opevněný prostor mezi předchozími částmi.

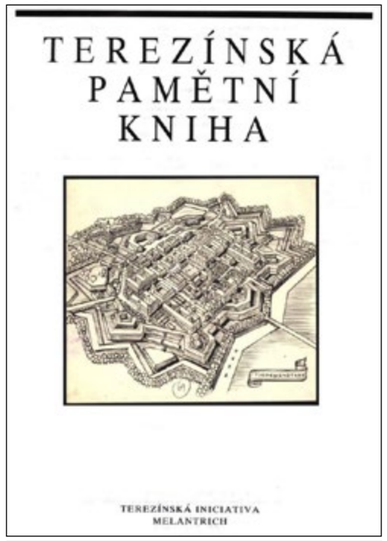

Obálka Terezínské pamětní knihy

Ze strany nacistů šlo o to, separovat většinu židovského obyvatelstva před realizací transportů do vyhlazovacích táborů. Samotná situace kolem vzniklého ghetta má úzkou souvislost s konečným řešením židovské otázky. Důležitá v této věci byla konference ve Wannsee, jež se za přítomnosti nacistů uskutečnila 20. ledna 1942. Předsedal jí R. Heydrich a jedním ze zúčastněných byl A. Eichmann. Nešlo o zásadní zlom v této genocidě, která již probíhala, ale o zajištění spolupráce německých ministerstev a úřadů.

Pro samotný průběh transportů pro Písek poskytuje informace Terezínská pamětní kniha, jež jako první datuje 1. června 1942. Do zmíněného transportu došlo k deportaci tří osob do Terezína. Ve věci židovské obce mohl hrát roli dosavadní sociální status-Arnošt Fantl, starosta židovské obce a Viktor Bondy, pokladník. O situaci Hanuše Wollnera není mnoho informací. Transport se nazýval Einzelreisende (v případě Písku označení Ez-St_20). Jako důvod obou představitelů židovské komunity uvádí Jindra Černohorský záležitost, že v Klatovech zařídili na rozkaz pražského gestapáka, řídícího registraci, obytný pokoj pro Fantla, což představení nevěděli a chápali jako závažné provinění.

Další deportace s jednou osobou z Písku byla vypravena až v srpnu 1943 jako Ez-St_64.

Transporty hromadné, dotýkající se velké části židovského obyvatelstva, se uskutečnily 26. listopadu (Cd) a 30. listopadu (Ce) 1942. Prvním transportem bylo deportováno 650 osob a druhým 619. Cesta píseckých Židů vedla do Klatov. Nutno uvést, že zde sídlilo gestapo, jež mělo na starosti Oberlandrát, do něhož spadal i Písek. V Klatovech probíhala i registrace. Židé dostávali povolání do transportu, čímž se museli nahlásit v budově dnešní průmyslové školy.

Příchod každého Žida probíhal současně s registrací, přičemž došlo k zabavení legitimací a přidělením čísla. Nejnutnější osobní věci se musely vejít do zavazadla o váze 50 kg. Na celkový průběh dohlížela vedle klatovského gestapa rovněž četnická stanice.

Z deportovaných je možné uvést několik již popularizovaných případů. Z rodiny Franků, jejíž připomínka proběhne letos formou Stolpersteinů, je možné uvést příběh Hany Frankové. Ta si vzala svého manžela Františka Pressera týden před transportem do Terezína. V tomto případě společné soužití nebylo naplněno. Hana přežila, avšak její manžel zahynul před koncem války v Terezíně. Z osob, spojených s aktivitami Kameny zmizelých, lze uvést vyučujícího židovského náboženství Julia Steinera, lékaře chudých Emila Fröhlicha, členy živnostenské rodiny Kohnů z Prokopovy ulice, manžele Adlerovi nebo obchodního zástupce firmy Zeka Viktora Taussiga s dcerou Josefínou.

Skutečný výčet je však mnohem rozsáhlejší. V případě Leopolda „Poldy" Fröhlicha došlo k deportaci jeho pěti dětí z Prahy do Terezína. K popisovanému období patří situace dcery Marty. V dětství, poznamenaném těžkým soužitím rodičů a sociální situací, došlo k období strávenému v pražském sirotčinci. Po deportaci do Terezína se s ostatními sourozenci potýkala s nacistickou propagandou úrovně ghetta. Své zkušenosti popsala v knize Děvčata z pokoje č. 28. Se sestrou Zdenkou a dalšími děvčaty si museli na koupališti na břehu Ohře obléci plavky a v optimistickém duchu zpívat a skákat do studené vody. Bratři Martiny museli jet na voze taženém koňmi, naloženém jídlem. Během jízdy si nesměli ani kousnout do jablka. Popisované skutečnosti souvisely s natáčením propagandistickým filmů a vylíčením Terezína jako Potěmkinovy vesnice. Marta později zůstala v Terezíně, což jí zachránilo život. Po osvobození žila v Chebu, kde se ještě v nedávné době dožila mediální pozornosti.

Fotografie Viktora a Josefíny Taussigových. Ze sbírek Prácheňského muzea

Přesto, že v Terezíně zemřelo několik osob pokročilého věku, dochované úmrtní listy posouvají bádání v osudech píseckého židovského obyvatelstva více detailně. Vedle samotných příčin úmrtí se dovídáme také o místě dosavadního pobytu v Terezíně. K nejstarším deportovaným patřil učitel ve výslužbě Mořic Traub, který zemřel ve věku 92 let. V důsledku stáří a nemocí zemřelo podle databází minimálně 16 osob, kteří žili v Písku.

Regionální bádání lze považovat ve věci transportů do Terezína za méně probádané. Ti, co prožili období v Terezíně, nestačili za svého života nějaké svědectví veřejně zprostředkovat. Důvody jsou různé, ale často byly a pro některé příbuzné jsou velmi osobní a citlivé. Nelze než doufat, že zájem veřejnosti či spolupráce rodin může mít potenciál, aby se podobné události neopakovaly.

JOSEF MOTYKA
Spolupracovník Prácheňského muzea v Písku

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

30. 5. Bc. Elišce Zachové, Písek, dcera Ema Zachová
30. 5. Hilal Güralp Kahanec, Vodňany, syn Antonín Güralp Kahanec
31. 5. Florentýně Gajdošové, Písek, dcera Zoe Pavlíčková
1. 6. Zdeňce Holmanové, Blatná, syn Jakub Holman
2. 6. Adéle Horské, Písek, dcera Denisa Horská
2. 6. Janě Bornové, Dobev, syn Václav Korch
2. 6. Elišce Janovské, Tábor, dcera Ema Janovská
2. 6. Andree Jelínkové, Milenovice, syn Martin Kaskoun
2. 6. Michaele Váňové, Písek, dcera Viktorie Váňová
3. 6. Petře Štěpánkové, Petrovice, dcera Emílie Bláhová
3. 6. MDDr. Michaele Píchové, Malovice, dcera Adéla Píchová
3. 6. Bc. Pavle Švecové, Prachatice, dcera Monika Švecová
4. 6. Kláře Tíkové, Zvíkovské Podhradí, dcera Eliška Kunclová
4. 6. Janě Šunové, Písek, syn Dominik Šuna
5. 6. Kateřině Boháčkové, Písek, dcera Eliška Pixová
5. 6. Kateřině Vlkové, Přeborov, dcera Anna Vlková
6. 6. Kristýně Lidinské, Albrechtice n. Vlt., dcera Gabriela Lidinská
7. 6. Mgr. Elišce Kolářové, Čečelovice, dcera Kateřina Kolářová
8. 6. Janě Vazačové, Písek, syn Jakub Kurz
8. 6. Lucii Vikoňové, Písek, dcera Ellen Vikoňová
8. 6. Adrianě Říhové, Čimelice, dcera Malvína Kvídová
8. 6. Daně Faladové, Milevsko, syn Štěpán Falada
8. 6. Jiřině Benešové, Čenkov, dcera Zoe Hrubá
9. 6. Evě Růžkové, Dolní Novosedly, dcera Adéla Růžková
9. 6. Ing. Kateřině Šuríkové, Semice, dcera Karolína Lindaurová
11. 6. Bc. Kláře Mistr, Prachatice, dcera Abigail Mistr
11. 6. Markétě Jůnové, Protivín, syn Josef Jůn
12. 6. Sabině Karasové, Čimelice, syn Adam Kálal
12. 6. Kamile Němečkové, Hrejkovice, dcera Karolína Housková
13. 6. Lucii Čihákové, Heřmaň, dcera Ella Eliška Čiháková
13. 6. Bc. Anně Káčerkové, Láz, dcera Julie Káčerková
13. 6. Simoně Šnajdrové, Chvalovice, syn Samuel Šnajdr
14. 6. Tereze Hais, Oslov, dcera Malia Anna Hais

Nálepky na popelnice

Odbor správy majetku k 31. 5. 2022 eviduje vysoký počet pohledávek na nájemném za pronájem pozemků za účelem umístění nádob na směsný a komunální odpad. Upozorňujeme tímto nájemce, kteří mají s městem Písek uzavřenou smlouvu o nájmu pozemku a dosud nezakoupili nálepku na popelnice na rok 2022, aby tak učinili v co nejkratším termínu, nejpozději však do 31. 7. 2022. Prodej nálepek probíhá v budově radnice na Velkém náměstí čp. 114 v Písku, v kanceláři č. 149.

Daniela Vokatá, odbor správy majetku

V knihovně hledají nového kolegu/kolegyni

Městská knihovna Písek vyhlašuje výběrové řízení na obsazení pozice lektor/ka, knihovník/ice. Pracovní poměr je na dobu určitou od 1. srpna 2022 do 31. července 2023 s možností změny na dobu určitou. Pracovník bude připravovat a realizovat vzdělávací programy/projekty a akce pro děti i dospělé, koordinovat je, organizovat a administrovat. V náplni práce bude mít také například obsahovou přípravu a realizaci lekcí knihovnicko bibliografické a informační gramotnosti nebo péči o knihovní fond. Podrobné informace k výběrovému řízení naleznete na webu města a knihovny. ***-MK-***

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

30. 5. **Josef Procházka**, Dědovice, *85 let*
31. 5. **Marie Němečeková** , Velké Nepodřice, *94 let*
31. 5. **Josef Hesoun**, Čížová, *72 let*
31. 5. **Jana Rychlá**, Protivín, *80 let*
1. 6. **Boleslav Kadlc**, Písek, *78 let*
2. 6. **Marie Čapková**, Písek, *86 let*
2. 6. **Jaroslav Sýkora**, Písek, *77 let*
3. 6. **Miloslava Viktorová**, České Budějovice, *86 let*
4. 6. **Marie Zámečníková**, Písek, *76 let*
4. 6. **Josef Vaňáč**, Bošovice, *72 let*
6. 6. **Miloslava Jelínková**, Písek, *91 let*
7. 6. **Květuše Červinská**, Písek, *89 let*
7. 6. **František Cmunt**, Písek, *92 let*
8. 6. **Vlasta Horníková**, Oldřichov, *90 let*
8. 6. **Danuše Kortusová**, Písek, *88 let*
9. 6. **Blanka Řeřichová**, Rakovice, *84 let*
11. 6. **Petr Holeček**, Písek, *78 let*

Pohřební služba AVE FENIX

31. 5. **Jarmila Nováková**, Písek, *84 let*
4. 6. **Thi Hoai PHAM**, Písek, *42 let*
10. 6. **Jaroslav Pavelek,** Myslín, *71 let*
11. 6. **Milan Malík**, Písek, *97 let*
14. 6. **František Smolík,** Srlín, *79 let*

Jakoukoli inzerci, poděkování, reklamní články, vzpomínky na zesnulé, vzkazy, nabídky aj. v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz domluvíte na tel. **607 777 993** nebo e-mailem: ***inzerce@piseckysvet.cz***

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477
MOBIL NONSTOP
606 627 983 ▪ 602 553 056
e-mail: habich@habichps.cz
www.pohrebnisluzbapisek.cz
ZNAK KVALITY CECH HROBNICKÝ
STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY
Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.
Písek, Harantova 415
IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
web: ***www.psavefenix.cz***
Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice
Nonstop linka: 720 284 921

Nepíšu, nežiju, nerušit, maturuju

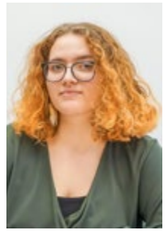

Poslední dva měsíce se nesly v duchu zkoušky dospělosti. Jistě jste to také zaznamenali, ať už jako rodiče maturantů nebo kamarádi těchto nebohých mladých dospělých, nebo jako samotní maturanti. Či snad přes video youtubera Kovyho o společnostech Cermat a Scio. Nebo pouze jako konzumenti denního tisku, ve kterém vycházely články jako: Pět nejtěžších úloh z matematiky, vyzkoušejte, jestli byste odmaturovali i vy!

Osobně mám pocit, jako kdyby se přese mě prohnala tsunami dubna a května, vlna plná testů, stresu a zkoušek. Cítím se přesně jako po nárazu obrovské vlny. Jako někdo, kdo čelil nárazu mocné tsunami a teď stojí celý zmoklý na pláži a postupně z něj odtéká slaná voda. Před čtyřmi lety jsem se vydala na plavbu po oceánu, a teď se rozhodla vystoupit na písečné pláži. Ale že mě konec tak moc zasáhne a budu stát na břehu jako zmoklá slepice, to mě překvapilo. Nějak jsem si myslela, že z lodi jménem Lyceum vstoupím rovnou na palubu nějaké jiné...

To, že jsem v téhle obří vlně zvládla pokřtít knihu a zorganizovat maturitní ples, vnímám jen matně. Vlastně celé tohle období mám drobet v mlze, jako kdybych měla v očích ještě slanou vodu, jako kdybych byla ještě v šoku ze studené sprchy, kterou mě zavalil oceán...

Celý proces zkoušky dospělosti ve mně doznívá a s letním sluncem, které suší poslední kapky mořské vody, mi začíná zotavovací proces. Je načase odejít z pláže a ukončit tak jednu životní etapu, kapitolu s názvem Oceán střední školy, kterou tak náhle ukončila tahle maturitní tsunami. Zout se z promočených bot nedospělého čtvrťáka. A začít pomýšlet na obuv zvídavého vysokoškoláka nebo mladého zaměstnance. Nastal čas sundat ze sebe všechno promočené oblečení, a rozmyslet, jestli ho usuším a odložím do krabice „obnošené", nebo vyperu a vezmu zpátky na sebe. Zapřemýšlet nad tím, jestli chci ještě všechny kousky zachovat přesně tak, jak jsou, nebo jestli náhodou není čas na změnu. Nakolik to promočené oblečení vypovídá o mě – a nakolik vypovídá spíše o onom oceánu?

Taky přišel čas na rozčesání zacuchaných vlasů, čas na vyjasnění zamotaných vztahů, vyčesání všech chaluh, odstranění nefunkčních vzorců, možná drobný sestřih, kdo ví. Protože pokud chceme ve svém životě něco nového, musíme uvolnit místo. Musíme protřídit staré zvyky, vztahy i vzorce chování, a koneckonců, na konci roku, i sešity a školní materiály.

A já cítím, že v mém životě se schyluje k mnoha novým věcem. A jsem si jistá, že o spoustě z nich nemám zatím ani ponětí. A taky cítím, že všechny tyhle věci mají svůj čas. Že mi neutečou a že teď opravdu hodně potřebuju jen lenošit v písku a kochat se pohledem na racky. Uschnout z celé té plavby po moři střední školy, vytřídit všechno to staré a nefunkční, opravit se, zotavit a posílit na další plavbu. Uvidíme, za jak dlouho se rozhodnu vydat k dalšímu moři, nebo možná řece? Kdo ví… Zatím ležím v Písku a pozoruji racky. :)

ALŽBĚTA ČÁPOVÁ

Přijďte na veletrh volnočasových aktivit

Odbor školství a kultury ve spolupráci s Centrem kultury města Písek zve na veletrh volnočasových a sportovních aktivit, který se uskuteční **ve středu 22. června od 9.00 do 16:00 h** v Kulturním domě Písek. Představí se na něm organizace

a spolky, které poskytují volnočasové aktivity ve městě. Součástí bude i doprovodný program zahrnující ukázky činností a tréninkových hodin zaměřených na děti a mládež. ***-MÚ-***

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	7	1			9	2		
3			8			7		
		6			5	4	3	
			4	8	1		9	
	9			5				6
5	1					3		7
		5	7	1				
	4		2				5	3
6		2						4

3					5	2		
		8		6		7		
		2	4				1	
	9			3			6	
5			1	9			8	
8					2			5
		3		5				6
	8				7			9
						5		1

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

VLASTNÍHO KATA ještě v 1. polovině 18. století královské město Písek nemělo, a tak si ho půjčovalo v okolních městech. Šlo ale o poměrně nákladnou záležitost, a tak se radní města rozhodli najít vlastního. V červenci roku 1750 si jako prvního píseckého kata, který zároveň vykonával i funkci pohodného, vybrali *.../tajenka/....* Konšelé mu určili k bydlení městskou pohodnici, která se nacházela za Novým Dvorem jižně od Písku. Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 23. ČERVNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a svůj telefon**!

POMŮCKA: AEK, ARCHAR, CYNARA, IŠA, KILI, LISP, OKI, TP	VODIČ ELEKTŘINY	PŘED-LOŽKA	TĚLO-CVIČNÝ PRVEK		DRUH RUSKÉ POLÉVKY	PROGRA-MOVACÍ JAZYK	Tajenka	ZVRÁCENÝ	ZKR. ATLETIC-KÉHO KLUBU		SMYČKY	TIMPÁNY	ZŘÍCENINA V SAUDSKÉ ARÁBII		ALARM	OHMATAT
PROUTĚNÁ NÁDOBA				ŠLÁPOTA / POHLED LETMÝ						JAPON. SOU-OSTROVÍ				PŘED-LOŽKA / ZN. MILIAM-PERU		
KLÍDEK										VESMÍR / MPZ SLOVEN-SKA						
ŠACHOVÝ TITUL									KRÁLOVSKÝ MÍSTODRŽÍCÍ V SATRAPII / CHEM. ZN. YTERBIA							
	LOTERIE	KÓD CHORVATSKA / MLADŠÍ DOBA MLADŠÍCH TŘETIHOR			RÁMUS / NÁZEV HLÁSKY Š						POPĚVEK / OHEBNÉ SLOVO			LUTEINI-ZACNÍ HORMON / NESTVŮRA		
KÓD TIMORU			PŘEDLOŽKA / FOTBAL. KLUB V ATHÉ-NÁCH			SPOJKA (KNIŽNĚ) / ZN. TITANU				PŘED-LOŽKA / ZN. CHROMU			ARM-STRON-GOVY INICIÁLY / ZMATEK			
DOMÁCKY OLGA				ZNAMENÍ ZVĚRO-KRUHU / KOROZE					ZN. CHLORU / INIC. OLMEROVÉ			SMÍCH / ŘÍMSKY 495				
SLOVENSKY MÍR					DĚLAT REKLAMU / KMIT										ČLOVĚK S PORU-CHOU ŘEČI	ARTYČOK (BOTAN.)
STRANOU						SOUHLAS / PANÍ (ANGL. ZKR.)				POZŮSTALÝ MANŽEL / PLANETKA						
SPZ OLOMOUCE			TÝKAJÍCÍ SE ZIMY / KADEŘ						ZN. GERMÁNIA / STANICE TECHNICKÉ KONTROLY			ARTEFAKTY / DOMÁCKY ISABELA				
MEDIKA-MENT				HRÁTKY / SPZ ŠUMPERK				SLOV. SASOVÉ / ČAPKOVO DRAMA					DOMÁCKY RONALD / OBLO-MOVŠTINA			
KONEČNÍK					ÚMRTNOST / OBCHODNÍ AKADEMIE									POPĚVEK / DRUH KOMU-NIKACE NA INTERNETU		
	OTEC (KNIŽNĚ)	SKLADBA PRO 2 NÁSTROJE / PŘÍSLUŠNICE BÍLÉHO PLEMENE				LISTNÁČE / ZKR. ZÁKLADNÍCH PRO-STŘEDKŮ					OVCE / INICÁLY KAPRÁ-LOVÉ					
KOLOS				BLANKYT / OSTROV NOVÝCH HEBRID					MEGAVOLT / ANGL. DEN			ČÁST CHODIDLA / ODCIZIT				
TRUP					VOZKOVO CITO-SLOVCE / NETEČNÝ			KRYT (ZAST.) / ANGL. FIRMNÍ ZKRATKA							EVRO-PANKA	VLK Z KNIHY DŽUNGLÍ
	PAPÍR / OSTROV USA (MAR-SHALLOVY OSTROVY)					NAKLÍČENÝ JEČMEN / JMÉNO PSA					SLEPIČÍ SLABIKA / NEČISTOTA			RUSKÝ SOUHLAS / VÁHA		
DOHODY										ZLODĚJ / ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA						
KŘESTNÍ JMÉNO SKLADA-TELE KREJČÍHO				VELKÝ ŠÁTEK / INIC. HEREČKY LAURINOVÉ					VYROBENÉ Z DRÁTU / POŠTOVNÍ KÓD KENTUCKY							
KÓD SRÍ LANKY			ATMOSFÉ-RICKÉ SRÁŽKY					MEZIPRO-DUKT PŘI VÝROBĚ CHLEBA					SPZ HRADCE KRÁLOVÉ			
OSLÍ HÝKÁNÍ			ROSTLINNÉ PLETIVO POD KŮROU					ANGL. JACHTA					AMATÉR-SKÁ ATLET. ASOCIACE			